

I takt med at mennesket vender tilbage til rummet, vender det også tilbage til sin fornuft.

Den 4. juli (EIRNS) – Den seneste spektakulære udvikling i Korea er resultatet af de offentliggjorte og ikke-offentliggjorte møder mellem præsidenter Donald Trump, Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland sammen med andre verdensledere i Japan i sidste uge. Deres samarbejde om dette og andre brændende spørgsmål bør udgøre et afgørende vendepunkt væk fra udsigten til krig, og i stedet hen imod fælles højteknologisk økonomisk udvikling af en verden, der stadig, den dag i dag, er fuld af fattigdom og sult.

Men hvordan kan dette udfald sikres? For det første har vi brug for gode ledere – og præsident Trump, Xi og Putin er i sandhed de bedste ledere, vi har set i spidsen for disse nationer i mange år. Men noget andet er endnu vigtigere; hvilket blev anerkendt af de strålende begavelser, der grundlagde den amerikanske republik på denne dag i 1776, og af deres samtidige, den tyske "frihedspoet" Friedrich Schiller. Og det er borgernes moralske intellektuelle karakter. Dette er dilemmaet, som Shakespeare indledte sin Julius Cæsar med. Dyb korrupsion, uvidenhed og overtro blandt befolkningen vil medføre, at ethvert lederskab, selv det bedste, vil snuble.

Nu er det på tide at se den kendsgerning i øjnene, at Vesteuropa og USA, den transatlantiske sektor, har befundet sig i en veritabel mørk tidsalder i de sidste årtier af det 20. århundrede (og faktisk længere). Den store, netop afdøde, amerikanske videnskabsmand og statsmand Lyndon LaRouche redegjorde for de dybere filosofiske grunde til dette, og den svingende dynamik, i takt med at amerikanernes livssyn var

inspireret af Franklin Roosevelts økonomiske genopretningsprogram og af hans forventninger til efterkrigstiden, og sidenhen blev forringet under Truman. De moralske tidevandsbevægelser afspejler delvist perioderne med forfald og perioderne med spring fremad i videnskab og fysisk økonomi (snarere end aktiemarkedet). Kennedy forsøgte at genoplive Franklin Roosevelts ledelse og impuls. Men efter at Jack Kennedy, Martin Luther King og Bobby Kennedy var blevet dræbt, var der ingen anerkendt ledende skikkelse, der tog faklen op. Richard Nixons tåbelige ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i august 1971 markerede en afgørende vending fra en økonomi med ægte fysisk produktion til den "post-industrielle" 'møgbunke, som vi sidenhen er blevet til.

Alt dette kan koges ned til det følgende. Menneskeheden sendte de første mennesker til et andet himmellegeme den 20. juli 1969 og den sidste i 1972. Fra 1972 til i dag har vi, som biologisk art, manglet evnen til så meget som at kunne gentage, hvad vi gjorde under Kennedys Apollo-program. Industrier er blevet nedlagt. Laboratorierne og universitetsafdelingerne er blevet lukket. Faktisk blev de skabeloner, der blev brugt til fremstilling af Saturn V, flertrinsraketten, stadig i dag den kraftigste der nogensinde er blevet lavet, kasseret. Lederen af teamet, der lavede den raket, Wernher von Braun, blev fjernet fra sit anlæg i Huntsville, Alabama, for at sygne nytteløs hen på et kontor i Washington.

Nu har vi til hensigt at vende, ikke tilbage, men fremad til Månen igen. Som administrator for NASA, Jim Bridenstine, har sagt, vil Artemis-programmet, der nu er under udvikling, blive et endnu større skridt for menneskeheden end Apollo. Det vil lede til en permanent tilstedeværelse for at industrialisere Månen, ikke som et mål i sig selv, men som et nødvendigt skridt til Mars – og sidenhen hinsides. Ressourcer fra Månen, der omfatter helium-3 brændstof til fusionsenergi, vil blive udvundet og forarbejdet til brug for missioner til Mars. Og

som John Kennedy foreslog til De Forenede Nationer i 1963, hvilket Trump-administrationen har gentaget, skal dette være et fuldt ud internationalt program. Sammen med ledende rumfartsnationer, som USA, Rusland, Kina, Indien og Japan, vil der være områder, hvor mange andre nationer også kan bidrage.

Dette program vil revolutionere vores økonomi. Som Lyndon LaRouche uddybede i en række banebrydende studier i 1980'erne, vil de nye teknologier, som rumindsatsen vil kaste af sig, overstige forholdet i 1960'erne, da amerikansk økonomi fik over 10 dollar for hver dollar investeret i NASA.

Dette rumprogram vil blive omdrejningspunkt for en ny global renæssance. Forestil dig for eksempel hvordan amerikanske klasseværelser vil se ud, når eleverne bliver forberedt på de nye, hidtil usete udfordringer ved udforskning af rummet – sammenlignet med den stof-omtågede kedsomhed, som vi ser i dag. Hvor Roosevelt byggede CCC-lejre for at rehabilitere ungdommen, vil vi bygge CCC-lejre for rummet, som Helga Zepp-LaRouche har sagt (Civilian Conservation Corps var et offentligt beskæftigelsesprogram under F.D. Roosevelt –red).

Den mand, som har gjort det muligt, er den afdøde Lyndon LaRouche. Var det ikke for de håndgribelige ændringer, som hans ideer har medført i verden i løbet af de sidste 40 år, ville ingen af de fremskridt, vi har set omkring G20-mødet i Japan d. 28.-29. juni have været mulige. Nu skal LaRouches navn renses for de falske anklager, som han blev dømt og fængslet for i 1986-89 af den selvsamme Robert Mueller, som har forsøgt at mistænkeliggøre Trump, således at præsident Trump og andre åbent og frit kan benytte sig af hans [LaRouches] enorme arv.

Det enestående ved 4. juli

Den 3. juli (EIRNS) – Denne 4. juli (USA's frihedsdag) er mere end blot den 243. fejring af den amerikanske uafhængighedsdag; denne singularitet, særegenhed, i verdenshistorien, der markerede fremkomsten af en helt ny form for social organisation og regering af menneskeheden. "Liv, frihed og stræben efter lykke" er en god måde at angive arten af denne revolutionære forandring – som grundlæggerne forstod disse begreber, udviklet af Gottfried Leibniz.

"Visdom er videnskaben om lyksaglighed, og det er hvad der skal studeres frem for alt andet," skrev Leibniz i sit skrift "Lyksaglighed" i 1694. "Man kan være sikker på, at jo mere et sind ønsker at kende orden, fornuft, skønheden i tingene, som Gud har frembragt, og jo mere han er bevæget for at efterligne denne orden i det, som Gud har overladt i sin retning, des lykkeligere bliver han man gør endda sit eget bedste ved at arbejde for andres... Således har den suveræne visdom reguleret alt så godt, så vores pligt også skal være vores lykke, at al dyd frembringer sin egen belønning, og at enhver forbrydelse straffer sig selv før eller siden."

Den 4. juli er også en singularitet – et brudpunkt mellem to forskellige og uforlignelige systemer – idet det markerer det øjeblik, hvor alle de eksisterende institutioner, parametre, regler, målinger, former for adfærd og måder at tænke på i det gamle paradigme nedbrydes og stopper med at virke; og hvor dette samme tidspunkt, i dette øjeblik, også barsler med potentialet for et helt nyt paradigme, som har forskellige institutioner, økonomiske principper, former for adfærd og frem for alt måder at tænke på.

Med hensyn til det første, kan man betragte EU's førende institutioners skandaløse afgang, herunder Den Europæiske Centralbank, som er ved at blive omdannet til en enorm hyperinflationær ekspansion af kvantitative lempelser,

herunder værdiløse, "grønne" finansielle instrumenter og europæiske obligationer. Se hvordan den amerikanske centralbank, Federal Reserve, bevæger sig i samme retning, efter strenge instrukser fra aldeles bankerotte banker i City of London og Wall Street.

For det andet, tænk over den store, strategiske betydning af præsident Donald Trumps overraskende møde for tre dage siden med Nordkoreas Kim Jong Un, et møde som den sydkoreanske præsident, Moon Jae-in, karakteriserede som "en officiel start på en ny æra af fred" – og det gælder ikke kun på den Koreanske Halvø, men i hele verden. Moon fremhævede korrekt betydningen af den fælles økonomiske udvikling af nord og syd, øst og vest, som det eneste levedygtige grundlag for en sådan fred.

Der er intet forudbestemt om, hvilken af disse to veje menneskeheden vil vælge ved dette vendepunkt. Vores bedste kompas i disse uklare farvande er Lyndon LaRouches tanker og ideer, som vedbliver at være en levende kraft til at forme historien, i det omfang de er kendt, studeret og handlet på.

Det er årsagen til, at LaRouche-bevægelsen har valgt at fejre denne 4. juli, USA's Frihedsdag, ved at forøge sin kampagne for at rense LaRouches navn, herunder ved en øget cirkulation af underskriftsindsamlingen i både digital og trykt form, der kræver hans renselse, ledsaget af følgende enkle budskab:

"Jeg tror du ved, at den 4. juli ikke handler om hotdogs og fyrværkeri – det er en tid til at fejre hvad det betyder at være en amerikansk patriot. Lyndon LaRouche repræsenterede hele sit voksne liv ægte amerikansk patriotisme. Han blev ikke født ind i en social eliteklasse, han blev han ikke født rig – alligevel blev han en historisk person og leder, baseret på fortjenesten af sine ideer og styrken af sin karakter. Disse ideer udgjorde en sådan trussel for det moderne oligarki, at LaRouche blev bagvasket, uretfærdigt retsforfulgt og ulovligt

kastet i fængsel. Hvilken bedre måde findes at fejre USA's uafhængighed på end ved at støtte renselsen af den store amerikanske patriot Lyndon LaRouche? Brug venligst to minutter på at underskrive vores anmodning om, at præsident Donald Trump renses LaRouche. Hvis du ikke er bekendt med den juridisk skændige ugerning mod LaRouche, så se vores nye dokumentarfilm: 'LaRouche-sagen – Robert Muellers første lejemord'. “

Samarbejde mellem USA, Rusland og Kina indvarsler et nyt paradigme for menneskeheden

Den 2. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trumps besøg i Nordkorea, hvor han mødtes med Kim Jong Un, og genoprettede 'ånden fra Singapore' i de bilaterale forbindelser mellem USA og Nordkorea, repræsenterer faktisk langt mere end det – potentielt et stort skridt fremad for menneskeheden. Helga Zepp-LaRouche bemærkede i dag, at mens mødet pludselig kom op søndag den 30. juni, "afspejler det hele processen frem til mødet mellem Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping, og jeg tror, at der bag kulisserne har været en helt utrolig indsats for at gå i denne retning. Dette er et stort skridt i retning af, at de fire stormagter arbejder sammen."

'De fire stormagter' refererer til samarbejdet mellem verdens største eurasiske kulturer – Rusland, Kina, Indien og USA – som repræsentativt for den bedste europæiske kultur, hvilket Lyndon LaRouche definerede som den minimale kombination af

politiske og kulturelle enheder med tilstrækkelig styrke til at slukke det for det Britiske Imperiums sidste glød, og skabe et nyt paradigme for menneskeheden baseret på samarbejdsvillig økonomisk udvikling og en ny renæssance, der forener den positive arv i hver af verdens succesfulde kulturer.

Det kan ikke overses, at både Xi Jinping og Vladimir Putin for nylig mødtes med Kim Jong Un, hvilket førte til de historiske private møder mellem præsident Trump og både Xi og Putin i Osaka, hvor Trump hævdede sin personlige diplomatiske kontrol. Den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo blev holdt ude fra topmøderne – Bolton blev endda sendt helt af vejen, til Mongoliet.

Som præsident Putin fortalte til Financial Times i sidste uge, kan fremskridt i spørgsmålet om Nordkorea kun ske, hvis der stilles absolut solide sikkerhedsgarantier for Nordkorea, især da nordkoreanerne er fuldt bevidste om, hvad der skete med Irak og Libyen, da de opgav deres atomvåbenprogrammer. Af indlysende grunde kan sådanne garantier kun gives af Rusland og Kina i samarbejde med USA.

Det centrale udestående spørgsmål der fortsat skal behandles er: Kan samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina om strategiske spørgsmål udvides til det afgørende spørgsmål om reformering af den vaklende internationale finansielle infrastruktur? Selv Bank for International Settlements (BIS i Schweiz er 'centralbankernes centralbank' –red.) har i denne uge advaret om den vildt overstrakte boble af virksomhedsgæld, opblæst 'gearet' gæld, der ligner den boliglån-boble, som udløste sammenbruddet i 2008 og næsten et sammenbrud af hele det vestlige finansielle system.

Zepp-LaRouche meldte ud i dag: "Jeg tror, at denne form for samarbejde, Rusland, Kina og USA imellem, er ved at komme meget, meget tæt på potentialet for at udvide det til områder der skal ses på, som den truende finanskrisen, den Nye Bretton Woods-aftale, den påtrængende reform af systemet, og det er

muligvis ikke så umuligt som folk måske tror". Hun pegede på en artikel, der blev offentliggjort mandag af CNBC, af Michael Ivanovitch, en tidligere embedsmand ved OECD, en tidligere økonom på New York Federal Reserve og Columbia-professor; artiklen bar titlen: "Trump gør det grundlæggende arbejde for en ny verdensorden bygget op omkring USA, Kina og Rusland."

Ivanovitch skriver, at de største forretningsdelegationer ved St. Petersburg International Economic Forum d. 6-8. juni var fra USA (der er også den kendsgerning, at den største udenlandske delegation til "Summer Davos" Forum, der nu finder sted i Dalian i Kina, er fra USA). Ivanovitch peger på, at indblandingen i præsident Trumps politik for at skabe tætte forbindelser med Rusland og Kina, fra hans egen regering, er blevet kørt ud på et sidespor i de nylige diplomatiske bedrifter, og at Trump er klar over, at opnåelsen af hans hensigt i denne henseende er afgørende for hans genvalg i 2020.

Den næste afgørende begivenhed er halvtredsårsdagen den 20. juli for menneskets månelanding. Schiller Instituttet afholder internationale festligheder for at opildne det voksende momentum for det globale samarbejde i menneskehedens næste 50 år. Zepp-LaRouche pegede i dag på den presserende nødvendighed af at "omdanne den amerikanske økonomi til en rumøkonomi, for at gøre det muligt at Trumps idé om at sætte en mand og kvinde på månen inden 2024 faktisk lykkes ... "Hvis man ser på kostprisen af materialer, der er nødvendige for at gennemføre programmet for koloniseringen af Månen-Mars," tilføjede hun, "vil det kun fungere, hvis man øger produktiviteten i hele verdensøkonomien", herunder et gennembrud i fusionskraft. "Man har ikke tilstrækkelig industriel og teknologisk videnskabelig kapacitet i verden lige nu, til at lave den slags transformationer der kræves," sagde hun. "Så der er ingen grund til at betragte noget land som en fjende, for selv om hele verden samler den samlede industrielle kapacitet, kræver det stadig et spring til en ny økonomisk platform, uddannelse

af en eller to generationer af mennesker – det kræver et enormt spring. Så det er ikke et spørgsmål om at fordele en mindre kage blandt mennesker, 'der mundhugges': Det er et spørgsmål om, hvordan man definerer en ny økonomisk platform, hvor nye frihedsgrader er mulige.”

Det er på dette niveau af virkelighed, at vi finder nødvendigheden af at få rensset Lyndon LaRouche navn, samt gøre hans ideer tilgængelige for alle verdensborgere.

**Styrer præsidenten
udenrigspolitikken igen?
Godt!
Men hvem vil stoppe det
globale økonomiske
sammenbrud?**

Den 1. juli (EIRNS) – I en international strategisk webcast i dag noterede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sig med glæde, at præsident Donald Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong Un genoplivede “Singapore-ånden” i weekenden, som de tidligere havde etableret i juni 2018. I amerikanske termer, sagde hun, kan den fuldstændige overraskelse, som Trump fremkom med i DMZ (den demilitariserede zone) – efterfulgt af møder med præsidenterne Xi Jinping i Kina og Vladimir Putin fra Rusland, som hjalp det med at ske – repræsentere en tilbagevenden til politisk

beslutningstagning fra præsidenten. Dette flankerer de velkendte "høge" fra det Britiske Imperiums krigsparti. Det er meget lovende, sagde Zepp-LaRouche, og blev opfattet således af de andre stormagter på G20-mødet. Der er god grund til optimisme, at det også blev betragtet sådan af det amerikanske folk. Den japanske regering kan også spille en vigtig rolle i dette; måske bliver en ny "asiatisk sikkerhedsarkitektur" diskuteret for at stoppe spredningen af atomare mellem- og kortdistancemissiler.

Men det afgørende er, at præsident Trumps møder med Xi og især med Putin ikke blev saboteret denne gang af krigspartiet!

For kun to uger siden var præsidenten blevet presset til krig indenfor 10 minutter med Iran, og forræderisk holdt udenfor de hemmelige planer om at begå cyberbombning af det russiske elektricitetsnet – en krigshandling mod en supermagt. Storbritanniens regering har tidligere presset præsident Trump til militære angreb med forfalskninger. I årtier har det amerikanske krigsparti i Kongressen og Det Hvide Hus optrådt som så mange britiske imperiale Haushofere, Churchill'er og Mackindere. I en republik er det en patriotisk præsident der fører udenrigspolitik, især med andre stormagter. Hvis præsident Trump kan genoprette dette, kan han få amerikanernes samlede støtte.

Men disse stormagter gjorde intet på G20-mødet for at håndtere krigens barske oprindelse og følgesvend, økonomisk sammenbrud. Verdensøkonomien er i tilbagegang, med truslen om endnu et, værre økonomisk tilbageslag. Se EIR's særlige 5. juli-udgave, "The Bitter Truth About The Economic" Recovery."

Den nødlidende Europæiske Union er ubrugelig i denne krise. Lyndon LaRouche insisterede i to årtier, indtil sin død, på at lederne i USA, Kina, Rusland og Indien må tage føringen, om muligt med andre suveræne nationer, udelukke briterne og iværksætte et nyt Bretton Woods-kreditsystem, lige som det Franklin Roosevelt forestillede sig efter Anden Verdenskrig. LaRouches økonomiske principper, herunder Glass/Steagall-

bankopdeling og en hamiltonisk nationalbank, er vejen ud af faren, og må omsættes til handling af disse magter.

Stormagtsledere samles på G20 i et historisk øjeblik for at stoppe krig, vende sig mod nyt paradigme

Den 26. juni (EIRNS) Statsoverhoveder er allerede på vej eller er ankommet til Osaka, Japan, til G-20-topmødet den 28.-29. juni, hvor der på sidelinjen er adskillige møder mellem stormagternes statsoverhoveder. Blandt de mange bilaterale og multilaterale møder er de meget betydningsfulde samtaler på tomandshånd mellem blandt andre præsident Donald Trump og de tre ledere, den kinesiske præsident Xi Jinping, den russiske præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi. Disse udgør den historiske mulighed for at tilsidesætte de intense beskidte operationer som Russiagate eller Trumpgate, rettet mod det amerikanske præsidentskab og det amerikanske folk, og dæmoniseringen af Kina og Rusland via netværk fra det døende Britiske Imperium og de finansielle kredse, hvis geopolitiske kneb for at sætte USA op imod Rusland, Kina, Iran, Syrien, Venezuela og mange flere truer med altomfattende krig.

I dag, samtidig med at Trump var på vej til Japan, var LaRouche PAC-aktivister i Kongressen, Capitol Hill, for at distribuere vigtige oplysninger til alle de 535 kongreskontorer, især offentliggørelsen af de to nye videoer –

“Schiller Instituttets mindehøjtidelighedskoncert: Lyndon H. LaRouche, Jr. Triumf (1922-2019)” og “dokumentarfilmen LaRouche: Robert Muellers Første Lejemord”; samt 24. juni-erklæringen: “Stop Tredje Verdenskrig, rens LaRouche”. Lyndon LaRouches historie viser tydeligt hans enestående udviklingsprogrammer og interventioner, baseret på principper der er hårdt tiltrængte på nuværende tidspunkt, og en rensning af hans navn vil frigøre ånden og modet til at virkeliggøre hans vision.

LaRouche PAC uddelte også en ny national pressemeddelelse til Kongressen: “Når fremtidige historikere ser tilbage på denne uge, vil de så se et vendepunkt eller en nedstigning til vejen mod helvede?” Denne erklæring påpeger, at: “Mens præsidenten tager til Osaka, hvor lederne af USA, Rusland, Kina og Indien har brug for at være frie til at diskutere en firemagtsaftale for fred, udvikling og en ny finansiel arkitektur, bliver spøgelset af den ultimative krig brugt til at terrorisere verden og skifte emnet. Det må ikke tillades. “Faren for krig vil være i fokus på LaRouche PAC’s fredags-webcast 28. juni med vært Matthew Ogden og gæst Paul Gallagher, der vil rapportere om truslen om en gentagelse af den cubanske missilkrise fra 1962.

Den særlige krigsrisiko som LaRouche PAC-erklæringen afslører, er, at nyligt vedtagne love har givet bemyndigelse til et U.S. Cyber Command med beføjelser til at udføre angreb på andre nationer uden præsidentens godkendelse eller endda viden! Det fratager præsidenten muligheden for at udvise dømmekraft, for at forhindre ubegrundede angreb, modangreb og total krig, netop som Trump heldigvis gjorde i sidste uge for at stoppe et militært angreb på Iran. Den slags lovløshed og korrupsion af institutioner, der ville oprette et sådant fordækt Cyber Command opstod i løbet af de seneste år af den vanvittige Russiagate-periode, iscenesat af den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske kriminelle partnere.

Så i går kommer der, fra de samme netværk af krigshøge i enten

den neo-konservative eller liberale fraktion, en ny trussel for at sabotere G20-mødets "Fire Magts"-potentiale. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, udstedte et ultimatum til Rusland, at landet har fem uger til at afmontere sit "SSC-8" missilsystem, "ellers". Denne trussel står på dagsordenen for NATO's forsvarsministres møde i Bruxelles. Det vil sige, at inden den 3. august skal Rusland destruere en bestemt klasse af missiler, som Stoltenbergs hævder er i strid med traktaten om mellemdistanceraketter fra 1987 (INF). I dag kom det russiske svar. Viceudenrigsminister Sergei Ryabkov sagde, at når NATO's "trusler begynder at udmønte sig i virkelige handlinger, bliver vi nødt til at træffe militære modforanstaltninger."

NATO har således startet en ny anti-russisk balancegang på randen krig umiddelbart før det kritiske G20-topmøde. På trods af alt dette gav Trump i dag udtryk for sin glæde over tanken om at rådføre sig med sine "venner" i den kommende uge. Han sagde om Kina: "Jeg ønsker at have et godt forhold til Kina. Xi er en tæt personlig ven – han er fantastisk."

Trump forsvarer præsidentskab mod de britiske kræfter

Den 17. juni (EIRNS) – Den forbløffende offentlige erklæring fra New York Times i sidste uge, i ledtog med den nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, om at USA's militære Cyber Command udførte cyberkrig mod den russiske stat, bag præsident Donald Trumps ryg, har afsløret forsøget fra britiske kræfter i USA på at skabe en virtuel todelt magtsituation, med det

formål at undergrave enhver form for indsats fra præsidenten for at etablere venlige og arbejdsmæssige forbindelser med den russiske præsident Vladimir Putin. Dette kommer bare få dage før det planlagte møde mellem Putin og Trump på G20-mødet i Japan den 28.-29. juni.

Helga Zepp-LaRouche, har i dag i diskussion med de amerikanske medlemmer af LaRouche-bevægelsen sammenlignet dette med krigspartiets indsats for at skjule sandheden for præsident Kennedy om det fulde omfang af den planlagte invasion af Cuba gennem Svinebugten – en handling der let kunne have fremprovokeret en 3. verdenskrig, hvis Kennedy ikke havde grebet ind for at forhindre et luftangreb. Hun tilføjede, at dette er et andet aspekt af den britiske indsats gennem NATO for at fremprovokere en konfrontation med Rusland langs den russiske grænse i Europa. Der er krig i luften, med Irans konfrontation som endnu et klart tilfælde af falske nyheder målrettet til at retfærdiggøre en krig, ligesom med bedrageriet om masseødelæggelsesvåben af Tony Blair, der igangsatte Irak-krigen og det efterfølgende kaos i Mellemøsten.

G20-topmødet kan og skal være et vendepunkt for at vende denne nedstigning til global krig. Hvis Trump skal bryde med krigspartiet, der omgiver ham i hans regering og i Kongressen, må han bruge de møder på tomandshånd med Putin og Xi Jinping i Osaka som muligheden for at udvise sandt lederskab med udgangspunkt i menneskehedens fremtid på dagsordenen.

Det er netop dette, der var genstand for den historiske mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni på Manhattan. Hvad der er på spil i krisen i dag, er ikke kun en konflikt mellem konkurrerende nationer, men en konflikt mellem to paradigmer, der konfronterer menneskeheden som helhed – et imperium, der er underlagt det magtfulde finansielle oligarki, som har reduceret USA's og Europas samfund til et levende helvede med omfattende narkotikamisbrug, kollapsende infrastruktur, "underholdning", som ikke er andet end vold, bestialsk musik og seksuel perversion, og den forsætlige

næring af racistisk had, som det nu er kommet frem i det fanatiske anti-Kina-hysteri.

Kun en chokeffekt som præsident Trump kunne udløse ved at erklære Lyndon LaRouche frifundet, kunne skabe betingelserne for den nødvendige faseændring i menneskets historie. Videoen, der udgives af LaRouchePAC på fredag i denne uge med titlen "LaRouche-sagen: Robert Muellers første lejemord", vil formidle til alle amerikanere og borgere i verden, at den kombination af kræfter, der står over for præsident Trump i dag, er præcis de samme kræfter, som udførte dæmoniseringen og fængslingen af Lyndon LaRouche for 30 år siden, anført af Robert Mueller både dengang og nu.

Helga Zepp-LaRouche har sammenlignet det nuværende vendepunkt i historien med det 15. århundrede, da genopdagelsen af Platons skrifter kombineret med indsigter og opdagelser af Nicholas Cusanus gav anstød til den Europæiske Renæssance, og derefter det 17. århundredes skabelse af begrebet om den suveræne nationalstat ved den Westfalske Fred i 1648, baseret på princippet om respekt for de øvrige suveræne nationers interesser. Dette skete først efter 150 års religiøs krigsførelse, som ødelagde Europa, ligesom det 20. århundredes krige og krigene for regimeskifte i det nye århundrede har truet menneskeheden som helhed. Vi er meget tæt på den globale krig, og dog, hvis folk tog deres rolle alvorligt som kreative mennesker, ikke kun sanselige dyr, er vi lige så tæt på et nyt paradigme for alle folkeslag, der er baseret på udviklingen af hele menneskeheden, som det fremgår af forvandlingen af Kina i løbet af de sidste 40 år, der stort set har udryddet fattigdom som et levn fra fortiden, og formidlet denne ide til de tidligere kolonisationer over hele kloden. Trump kan gøre en ende på krigspartiet og det forfejlede, afslørede kupforsøg, ved at bringe USA ind i ånden fra Den Nye Silkevej med Kina og Rusland på G20-topmødet i slutningen af denne måned. At frifinde LaRouche, ligesom indførelsen af Platons ideer i et Europa, der var fanget i permanent krigsførelse i det 15. århundrede, er midlet hertil.

Briternes G20- 'krigsdiplomati' går i højt gear

Den 18. juni (EIRNS) – Det Britiske Imperium er fast besluttet på at forhindre præsident Donald Trump i at sætte sig ned sammen med Ruslands Vladimir Putin, Kinas Xi Jinping og Indiens Narendra Modi på det kommende G20-topmøde d. 28.-29. juni i Osaka, Japan, for at tage fat på planetens største problemer i en samarbejdsvillig ånd. De frygter, at en helt ny økonomisk verdensorden hurtigt kunne blive resultatet af et sådant samarbejde og dermed bringe deres imperium til dets velfortjente fald.

For at forhindre dette er briterne og deres allierede i Washington ude efter at slippe krig løs i Mellemøsten, at foretage massive cyber-angreb mod Ruslands infrastruktur, at føre økonomisk krig mod Kina og at udføre et de facto kup mod præsident Trump, for at få frie hænder til at føre denne politik ud i livet. Som følge heraf er faren for en optrapning til egentlig atomkrig mellem USA og Rusland og Kina større end på noget tidspunkt siden den cubanske missilkrise i 1962.

Putin har advaret om, at "hvis vi ikke holder denne 'ildsprudende drage' under kontrol, hvis vi lader den 'slippe ud af sækken' – Gud forbyde det – kan dette føre til en global katastrofe." Hans diplomater gentager substansen af disse bemærkninger næsten dagligt. Kinas statsråd og udenrigsminister Wang Yi har advaret USA om "ikke at åbne Pandoras æske" med dets eskalerende provokationer omkring

Iran.

På trods af denne farlige udvikling indledte præsident Trump den 18. juni en telefonsamtale med præsident Xi, og meddelte senere at de to ledere ville have et "udvidet møde" på sidelinjen af G20-topmødet. Xi sagde omvendt, at han var parat til at "udveksle synspunkter om grundlæggende spørgsmål vedrørende udviklingen af forholdet mellem Kina og USA." Hvad angår et muligt møde mellem Trump og Putin, er der endnu ikke aftalt noget i så henseende.

Bekræftelsen af mødet mellem Trump og Xi er et opmuntrende skridt, men alene god vilje er ikke tilstrækkeligt til faktisk at finde en løsning på den nedbrydende krise, der gennemsyrrer hele det transatlantiske finansielle og politiske system. Det kræver et skift til et helt nyt paradigme med hensyn til økonomi, politiske relationer, til selve tænkningen – en ny renæssance af den slags der i princippet findes i Lyndon LaRouches liv og værk.

Med denne vision klart i fokus og med den påtrængende nødvendighed af den strategiske krise, der er over os, vil LaRouche-bevægelsen nu på fredag den 21. juni vise to videoer om Lyndon LaRouche, den første er en rystende dokumentar om hans retssag og fængsling; den anden om mindehøjtideligheden den 8. juni: "The Triumph of Lyndon H. LaRouche, Jr." – videoer, der sammen råber på LaRouches fulde frifindelse, således at hans ideer kan tages op af præsidentskabet i USA, og af hele verden i denne øjeblikkelige eksistentielle krise.

Helga Zepp-LaRouche kom til kernen i sagen i en kort videoindspillet besked, som hun sendte til Forum for Bælte- og Vejinitiativet den 16. juni, en video der var sponsoreret af Schiller Instituttet og Folkerepublikken Kinas Konsulat i Los Angeles, og som omfattede det følgende:

"Det vi ønsker at anspore til er, at et helt kor af lande over hele verden skulle udsende det samme budskab: Vi vil

samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet, men vi insisterer kraftigt på, at USA skal være en del af det. Fordi jeg mener, at der ellers ikke kan findes en løsning på verdens presserende problemer, og der er mange presserende problemer, ikke kun handelskrigen mellem USA og Kina, der har gjort folk meget foruroligede i Kina, men også, som præsident Putin påpegede på det seneste Internationale Økonomiske Forum i St. Petersborg, at modellen for globalisering i dag forværres.

“Vi håber derfor, at præsidenterne for USA, Rusland, Kina og Indiens premierminister på det kommende G20-møde i Osaka senere denne måned vil beslutte at gennemføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, fordi det er presserende nødvendigt at undgå faren for et kommende sammenbrud af det vestlige finanssystem. Hvis det ville ske, kunne andre lande deltage.

“Og jeg mener, at vi befinder os i en sådan historisk epoke, hvor vi virkelig ser udviklingen af et helt nyt potentiale for civilisationen. Vi bør se på, hvor menneskeheden skal være om 100 år fra nu af. Jeg tror, at hvis vi fokuserer på det og menneskehedens fælles mål, så kan præsident Xi Jinpings smukke vision om at have et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid blive en realitet.”

**Pres for Lyndon LaRouches
frifindelse er alternativet**

til krig og økonomisk sammenbrud

Den 19. juni (EIRNS) – En stor del af verden frygter nu en anden katastrofal amerikansk krig i Sydvestasien – den amerikanske offentlighed og militæret er begge stærkt imod enhver yderligere krig der – og den russiske præsident har netop sagt, at de amerikansk-russiske forbindelser “forværres time for time”. Det blev meget farligere i løbet af weekenden, da New York Times blev brugt af en “anden magt” i Det Hvide Hus til offentligt at give udtryk for, at USA’s cybercommand plantede cybervåben i det russiske elnet uden præsident Donald Trumps viden eller godkendelse. “Virtuelt forræderi”, kaldte præsidenten det. Som prof. Stephen Cohen fra den Amerikanske Komité for Øst-Vest Anliggender har gjort det klart i en analyse i The Nation i dag, truer en ny cubansk missilkriser, hvor krigsprovokationer, der implicerer Rusland, bliver ledet af amerikansk militær eller andre embedsmænd uden præsidentens vidende eller samtykke.

Hvorfor gøre det offentligt, som John Bolton og det nationale sikkerhedsråd samarbejdede med New York Times om at gøre? Præsidenten kan derved ikke imødegå disse provokationer eller endog diskutere dem med den russiske præsident uden at blive anklaget for at kapitulere af sine politiske fjender. Og i præsident Donald Trumps tilfælde er disse fjenders centrale kommando blevet afsløret i “Russiagate”, som britisk efterretningstjeneste. De har den tydelige politik at fabrikere anklager om “samarbejdet” med Putin, for at tvinge Trump ud af embedet eller i krig. Hvorfor gøre det nu? For at umuliggøre et meningsfuldt Trump-Putin-møde på G20-konferencen.

Det mest afgørende forhold mellem USA og Kina, som præsident Trump klart har ønsket skal dreje sig om strategisk samarbejde og økonomiske fremskridt, har et drastisk behov for

forbedringer fra en handelskrigstilstand. Og Indien er blevet ramt af amerikanske sanktioner rettet mod Iran og Huawei, og har gjort gengæld med told. Men præsidenten roste atter på det kraftigste præsident Xi Jinping på sit kampagnemøde tirsdag aften, selv om han insisterende på, at Kina havde udnyttet Amerika økonomisk.

Disse er lederne – præsidenterne Xi og Putin og den indiske premierminister Modi – som præsident Trump skal mødes produktivt med på G20-mødet i Japan om lidt over en uge. Dette er chancen for fred og for amerikansk samarbejde med det nye Asien-centrerede paradigme, repræsenteret af Bælte- og Vejinitiativet.

Ellers står vi ikke kun over for en permanent krig, men også et nyt økonomisk sammenbrud.

Det er klart, at der er behov for en dramatisk indgriben fra den amerikanske befolknings side inden dette topmøde. Som vi fortalte Trump-tilhængerne ved Orlando-mødet, skal interventionen komme fra "Lyndon LaRouches USA". Det var LaRouche, der gennem hele sit liv bekæmpede det Britiske Imperium, herunder den britiske efterretningstjeneste og London, som ingen anden modstander. Det var fra LaRouche, at infrastruktur-visionen om den "Eurasiske Landbro" og derefter "Verdens-Landbroen", kom i 1990'erne, der har taget form som Kinas Bælte- og Vejinitiativ. Det var LaRouche, der kæmpede for et Amerika som kunne udstede kredit og fremstille værktøjsmaskiner til udvikling af de underudviklede lande, som FDR ønskede at gøre. Det var LaRouche, der, da USA forlod de bemandede missioner til Månen og Mars i 1970'erne, holdt ånden fra den amerikanske rumkolonisering i live i 40 år, idet han så den som en "videnskabelig drivkraft" og en uddannelsesmæssig ansporing for fremtiden.

Han blev latterliggjort af medierne for det sidste, retsforfulgt under Robert Muellers ledelse for alle hans andre værker. Hans frifindelse nu, der involverer præsident Trump, er en intervention der er brug for. Kun få begivenheder ville

interessere resten af verden og på længere sigt påvirke USA. To videoer udgives på fredag den 21. juni om LaRouches liv og om kendsgerningerne, der afslører hans retsforfølgelse, den første af Schiller Instituttet, den anden af LaRouche PAC. Deres brede, brede cirkulation er afgørende. Situationen skal ændres.

Tegn på diplomatisk venskab fremhæver det reelle potentiale for et nyt paradigmeskift

Den 12. juni (EIRNS) – Et elektrisk øjeblik opstod i dag i Det Hvide Hus' Rosenhave under den fælles pressekonference med præsident Donald Trump og hans gæst, den polske præsident Andrzej Duda, som havde mødtes og underskrevet to memoranda – et om at udstationere 1000 amerikanske soldater i Polen – og derefter talte til medierne. En journalist spurgte Duda: “Ser du Rusland som en allieret eller modstander?” Da Duda var langt inde i sit svar og understregede, at Polen er “en del af Vesten”, og at Rusland “viser sit uhyggelige, imperialistiske ansigt”, angriber Georgien og i 2014 angriber Ukraine mv. afbrød Trump og udtrykte på det kraftigste: “Jeg håber, at Polen vil få et godt forhold til Rusland. Jeg håber, vi får et godt forhold til Rusland og forresten også til Kina og mange andre lande ...” Han talte om at mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping snart.

Trumps intervention i eftermiddags kommer faktisk midt i en

række andre bemærkelsesværdige tegn på venskab nationer imellem i de seneste dage. Disse forbigående, men seriøse udtryk, sammen med de initiativer af egentlig indhold, der i øjeblikket finder sted i diplomatiet, tyder på det meget reelle potentiale for at gennemtvinge en historisk ændring i de internationale forbindelser, hvor USA begynder at tilpasse sig de andre stormagter med henblik på at samarbejde om et nyt globalt kredit- og udviklingssystem samt Bælte- og Vejinitiativet. Et vigtigt moment i denne proces er G20-topmødet i Osaka i Japan den 28.-29. juni.

I denne uge er statscheferne samlet i Centralasien for at træffe fælles foranstaltninger vedrørende sikkerhed og udvikling. I dag i Bisjkek, Kirgisistan, ankom de nationale ledere til en todages samling af Shanghai Cooperation Organization (SCO), herunder Ruslands præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi samt Præsident Xi Jinping. Forskellige bilaterale og trilaterale møder er planlagt eller mulige. Herefter følger Konferencen om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA) i Dusjanbe, Tadsjikistan den 14.-16. juni. Xi, som det er hans sædvane, når han aflægger et statsligt besøg, skrev i dag en artikel til Tadsjikistans befolkning, som også er vært for CICA. Han påpegede, at Tadsjikistan var den allerførste nation, der tiltrådte Silkevejens økonomiske bælte, og at de to landes forbindelser går 2000 år tilbage.

Blandt andre tilfælde af positivt diplomati i denne uge: Præsident Trump har gentagne gange rost "det smukke brev", han modtog den 10.juni fra Nordkoreas leder, Kim Jung Un. Den 11. juni sagde Trump til medierne i Det Hvide Hus inden han tog af sted til Iowa: "Jeg tror Nordkorea har et enormt potentiale... Jeg tror at Nordkorea under hans ledelse – men også Nordkorea på grund af det landet repræsenterer – befolkningen er god, landet er stort, placeringen er utrolig mellem Rusland, Kina og Sydkorea – jeg mener, at Nordkorea har et enormt potentiale. Og den der føler det mere end nogen anden er Kim

Jong Un. Han forstår det. Han forstår det fuldt ud.”

Trump, roste ved samme lejlighed Mexico. “Mexico gør et godt stykke arbejde ved grænsen og hjælper os virkelig. ... De har arbejdet meget hårdt. Vi klarer os godt sammen. Et godt forhold... Jeg har stor respekt for Mexicos præsident, jeg har stor respekt for de mennesker, vi samarbejdede med” under forhandlingerne i sidste uge.

Mest markant har to møder fundet sted i denne uge mellem amerikanske og russiske embedsmænd, på trods af den intense atmosfære af dæmonisering af Rusland og forsøget på “Trumpgate”. I dag i Prag mødtes USA’s departementschef for Våbenkontrol og International Sikkerhed, Andrea Thompson, med den russiske viceudenrigsminister, Sergej Ryabkov, “for at bygge videre på de drøftelser, som udenrigsminister Pompeo og udenrigsminister Lavrov, havde i løbet af deres møde den 14. maj i Sotji, Rusland,” som det amerikanske udenrigsministerium rapporterede. I går i udenrigsministeriet mødtes den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov med den amerikanske departementschef for Politiske Anliggender, David Hale, til samtaler for lukkede døre. Dette skete også i oktober 2018.

Det måske afgørende argument for at vide at potentialet er stort for at efterlade det gamle paradigme af monetarisme og evig konflikt er, at Royal Institute for International Affairs/Chatham House – den officielle politiske arm for den britiske geopolitiske elite – er kommet ud med en delfisk tale for en “Ny Bretton Woods-Konference.” Med småt definerer de dette som en diskussion om nye “økonomiske modeller”, såsom at sætte en stopper for økonomisk vækst på grund af truslen mod klimaet!

Vi kan fatte mod og bruge visdommen i arven fra Lyndon LaRouche. Som Helga Zepp-LaRouche sagde til hans mindehøjtidelighed den 8. juni, vil disse fjender ikke sejre. “Lyns vision om en fuldt udviklet verden, der bliver en realitet i form af Verdenslandbroen, sker nu: En ny form for

internationale relationer mellem nationer, med en dialog mellem klassiske kulturer der erstatter konfrontation, og visionen om et internationalt samarbejde om kolonisering af Månen og en fælles Mars-mission.”

Det vil kræve et nyt kredit- og pengesystem

Den 10. juni (EIRNS) – De store centralbanker fortsætter med at kæmpe sig tilbage til de kvantitative lempelsesordninger, som de alle brugte til at trække City of London og Wall Street-bankerne gennem det sidste sammenbrud – et varsel om at et andet nærmer sig. Federal Reserve, som efter 10 år endelig øgede sin diskonto i 2018, har igen sænket den; formand Jerome Powell sagde: Betragt ikke de rednings-foranstaltninger der blev brugt under det sidste krak som “ukonventionelle” – de vil blive brugt igen. Efter at Den Europæiske Centralbank tilsyneladende ville fastholde sin diskonto uændret i et år den 6. juni, tilbragte dets præsident Mario Draghi dagene derefter med at sprede rygter og lækager om, at bestyrelsen i virkeligheden diskuterede rentenedsættelser og øgede opkøb af virksomheds- og statsobligationer fra private banker. Den Canadiske Centralbank vendte “modstræbende” tilbage til at sænke renten. Det samme gælder for de andre.

Skal vi tro på, at centralbankerne, blot “støtter en fortsættelse af udvidelsen”? Stagnerende og lav løn, som “udvidelsen” har bestået af siden sammenbruddet i 2007-08, er stoppet i Europa, og aftager i USA. Centralbankerne ved, og indrømmer, at billioner af gælden hos stærkt forgældede

selskaber og superforgældede "zombiefirmaer" nu vil misligholdes under disse forhold, hvilket vil udløse et krak, der starter i en del af de finansielle markeder – "det sædvanlige blodbad" som Bank of Americas administrerende direktør, Brian Moynihan, tørt udtrykte det i en advarsel til den økonomiske klub i New York den 5. juni. Han burde vide det: BoA er den største gearede långiver siden sammenbruddet af alle megabankerne, og har solgt sin "junk-gæld" til ikke-banker som private kapital- og hedgefonde, hvilket nu "bekymrer" Moynihan.

Endnu et finansielt krak vil knuse realøkonomierne i Europa og USA, som endnu ikke er blevet genoprettet, og efterlade dem fuldstændigt ødelagte. De "Fire Love", som Lyndon LaRouche kaldte en presserende nødvendighed den 8. juni 2014, må vedtages hurtigt nu – i særdeleshed Glass/Steagall-adskillelsen af kommercielle banker fra det spekulative kasino og udstedelsen af store mængder af national kredit til ny, høj energitæt og højteknologisk grundlæggende økonomisk infrastruktur.

Den russiske præsident Vladimir Putins nøgterne kommentarer til St. Petersburgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) var vigtige: Den korte globale vækst (gennem flere alvorlige kriser) efter afslutningen af Den kolde Krig sluttede resolut med den globale krise i 2008-09, og siden da er påstået "BNP-vækst" afkoblet fra væksten i handel med fysiske varer, der næsten ikke er øget. "Kvantitativ lempelse og andre foranstaltninger undlod at løse problemerne og skubbede dem kun ud i fremtiden." Ved at vende tilbage til den politik nu, bekræfter centralbankerne, at Putin har ret.

Lyndon LaRouche sagde i en videoptaget tale til en konference i Rusland på bunden af det økonomiske sammenbrud i 2009 efter den finansielle krise, at kun et nyt kreditsystem – ikke et monetært, men et kreditsystem – kunne iværksætte et reelt økonomisk opsving. Teksten til disse bemærkninger, "Aftale blandt fire magter kan afværge et totalt sammenbrud",

offentliggøres i den 14. juni, 2019-udgaven af Executive Intelligence Review. Ved at identificere de initiativtagende magter som Kina, Rusland, USA og Indien, specificerede LaRouche: "Menneskehedens fremtid, selv om det er nogle generationer borte, afhænger nu af udviklingen af Månens kolonisering som et produktionscenter for at bygge dele af udstyr, der vil bringe mennesket videre til koloniseringen af Mars. Dette vil være en grundlæggende ændring i karakteren af menneskets tilsyneladende skæbne i løbet af denne periode". Denne "videnskabelige drivkraft" for kreativitet og produktivitet udgjorde en anden af LaRouches økonomiske "Fire Love" i 2014.

De store projekter på Jorden og i Solsystemet er der til at blive gennemført med et nyt kreditsystem; Kina har med sit Bælte- og Vejinitiativ iværksat processen. I USA ligger de store projekter umiddelbart foran os i udviklingslandene Mexico og Mellemamerika, og er allerede blevet foreslået i en eller anden form til Trumps regering. For at gennemføre dem – og for at forhindre det ødelæggende forestående finanskarak – kræves der et nyt kreditsystem fra de fire magter, som LaRouche foreslog det.

**LaRouche siger: USA og Kina
må samarbejde – i rummet, om
fusionskraft og store**

udviklingsprojekter.

Den 4. juni (EIRNS) – Hvad der i dag synes at være det største økonomiske og strategiske problem i verden blev tydeligt fremlagt af Lyndon LaRouche for 22 år siden i en vigtig offentlig præsentation. LaRouche sagde den 10. maj 1997: De Forenede Stater og Kina er de to nationer hvis forhold er mest relevant for menneskehedens fremtid i det 21. århundrede; de må samarbejde for at fremme den økonomiske udvikling på verdensplan.

I eftermiddag, blot dage før der i New York skal afholdes en mindehøjtidelighed til erindring om LaRouches liv og arbejde, understregede hans kone, Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, dette faktum. Hun sagde, at mellem denne LaRouche-erindringsdag den 8. juni og G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni – hvor præsident Donald Trump sandsynligvis vil mødes med Kinas præsident Xi Jinping samt Ruslands præsident Vladimir Putin og den indiske premierminister Narendra Modi – må rigtig mange ledende skikkelser træde frem og stærkt tale for en politik for samarbejde og udvikling mellem USA og Kina. Disse fire magter kan rent faktisk arbejde sammen i regi af et nyt internationalt kreditsystem for store infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling af udviklingssektoren. Men forholdet mellem Amerika og Kina, der, som Zepp-LaRouche sagde, nu “blæser i vinden”, er det der skal rettes op på.

“Alternativet” er at tro på propaganda og slutte sig til krigspartiet, som ønsker supermagtskonflikter, endog krig, i stedet for udvikling. For mindre end to år siden vidste millioner af amerikanere, at præsident Donald Trump ønskede et godt samarbejdsforhold med Kina og støttede ham 100% i det. Millioner andre vidste, direkte eller indirekte, hvilke hastige økonomiske og videnskabelige fremskridt Kina har gjort, hvor mange millioner mennesker man har bragt ud af fattigdom. To år senere tror mange af disse millioner på en

krigspropaganda så vanvittig, at de tror på, at kinesiske virksomheder fremstiller S-togvogne til at udspionere dem.

For tre år siden respekterede millioner af amerikanere Ruslands præsident for at hjælpe med at bringe præsident Barack Obama ud af krigen i Syrien – en krig amerikanerne overvejende modsatte sig. Krigspartiet, ledet af britiske og amerikanske efterretningsorganer, der angriber præsident Trump, udbasunerede anti-russisk propaganda igennem tre år. Det er nu blevet afsløret som et kupforsøg mod præsident Trump af det Britiske Imperium og dets krigsparti. Hvorvidt præsidenten krævede tilfredsstillelse i Storbritannien, ved at stille skarpe spørgsmål om de personer der pressede på for at vælte ham, "blæser i vinden" på nuværende tidspunkt.

Lyndon LaRouche bemærkede også ofte, at nogle mennesker er udstyret med et indre kompas og handler ud fra egen viden og overbevisninger, mens der er mange, der er orienteret imod andre, og forsøger at sige hvad de tror andre forventer at høre fra dem. Denne form for propaganda virker på den måde. Den amerikanske udenrigsminister fortalte en stor schweizisk avis, at hvis man har en kinesisk fremstillet mobiltelefon, går al ens information direkte til lederen af det kinesiske kommunistparti!

De der vælger – lige pludselig – at tro på sådanne ting, kan glemme nye infrastrukturprojekter i USA eller rimelige priser for landbrugsafgrøder eller at genoplive et bemandedt Måneprogram og derefter til Mars, eller et gennembrud for fusionsenergi. Krigspartiet har ingen interesser i disse henseender.

Hvad det amerikanske præsidentskab skal blive til – hvad angår samarbejde eller konfrontation med de øvrige ledende videnskabelige og økonomiske stormagter – på dette G20-møde mellem stats- og regeringscheferne om tre uger – blæser også i vinden. Det er op til os.

G20 – gør det til et vendepunkt for menneskeheden

Den 3. juni (EIRNS) – I denne juni måned står verden over for det store paradoks i vor tid: På den ene side spredes truslen om flere kriser, som er ude af kontrol på flere fronter, både økonomisk og strategisk; og på den anden side samles verdens ledere 28.-29. juni til G20-topmødet i Osaka – centrum for verdens største samarbejdsprojekt i historien, i Bælte- og Vej-Initiativet.

I USA bliver det Demokratiske Parti drevet af Robert Muellers luskede pressekonference og af de stadig mere psykotiske yderliggående demokratiske partimedlemmer (herunder de fleste kandidater, der stiller op til præsidentvalget) for at binde Kongressen og den daglige nyhedscyklus til en rigsretssagskampagne. Samtidig bliver det desperate behov for Kongressens ageren for at håndtere den katastrofale ødelæggelse som følge af oversvømmelserne på tværs af de centrale landbrugsområder, sammen med et næsten totalstop for landbrugets omsætning til Kina på grund af den eskalerende handelskrig, bremset af den dysfunktionelle Kongres. Eventuelle langsigtede løsninger på den økonomiske boble eller det massive infrastrukturelle underskud bliver ikke engang overvejet.

I Europa er EU tæt på opløsning, med regeringsomvæltninger i Storbritannien, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Østrig m.fl. Det Grønne Partis sejr i næsten alle større byer i Tyskland i sidste måneds Europaparlamentsvalg indvarsler Tysklands

undergang som en industriel og videnskabelig nation, gennem en selvdestruktiv proces, der er endnu strengere end den modbydelige Morgenthau-plan, der havde til hensigt at afindustrialisere Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Og alligevel har Trump-regeringens justitsministerium, under justitsminister William Barr, iværksat en ubegrænset undersøgelse af den egentlige rod til alle disse problemer: Det Britiske Imperium og dets aktiver i USA, som troede de kunne vælte en præsident, hvis "forbrydelse" var at fremme venlige forbindelser med Rusland og Kina. De neokonservative og Wall Street-operatører, der omgiver præsidenten, har gjort alt hvad der stod i deres magt for at blokere Trumps hensigter: Nægter at følge hans ordrer om at trække sig ud af Syrien og Afghanistan; fremkalder kriser i Venezuela, Iran og Nordkorea med den hensigt at overvinde Trumps afvisning af krige for regimeskifte; fejlagtige anklager mod Kina for at løbe fra foreslåede handelsaftaler med henblik på at undergrave en næsten afsluttet aftale; og kolportering af den "store løgn" i Mueller-rapporten, at Rusland blandede sig i 2016-valget.

Og alligevel er en løsning ligetil. Trump har til hensigt at mødes personligt med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på G20-topmødet – netop de fire verdensledere, som Lyndon LaRouche identificerede som den nødvendige kombination til at erstatte det affældige Britiske monetære system med et globalt kreditsystem for at udnytte det enorme udviklingspotentiale for en udvidet Ny Silkevej – som titlen på EIR's særlige rapport formidler: "Den Nye Silkevej bliver Verdens Landbro". Det er kun ved at handle personligt, ansigt til ansigt med andre verdensledere, at Trump potentielt kan handle på LaRouche-programmet.

I de tre uger op til G20-topmødet, må der ske en fuldstændig mobilisering af nationer og enkeltpersoner for at skabe det nødvendige gennembrud. Mindehøjtideligheden for Lyndon LaRouche lørdag den 8. juni på Manhattan, og

underskriftsindsamlingen for at overbevise Trump om at frifinde LaRouche er udgangspunktet for denne mobilisering.

Trump, Barr tager kraftige skridt imod kupmagerne, men spændinger i forhold til Kina truer

Den 2. juni (EIRNS) – Præsident Donald Trump ankommer til London den 3. juni, hvor han har lejlighed til direkte at udfordre de kriminelle handlinger af de britiske imperialistiske operatører, hvis fejlslagne indsats for at afsætte USA's præsident nu er eksponeret for offentligheden. Denne forbrydelse matcher tidligere forbrydelser begået af 'Perfidious Albion' (perfide Storbritannien, red.) mod USA og det Amerikanske System siden frihedskrigen, herunder krigen i 1812 og den britiske sponsorering af konføderationen i borgerkrigen. Den kendsgerning at det Britiske Imperium har udført flere mord på amerikanske præsidenter, herunder på JFK, kræver, at de britiske efterretningsoperatører, der dirigerede det mislykkede kup, herunder tidligere direktør for MI6 Richard Dearlove og daværende GCHQ-direktør Robert Hannigan, offentligt og højlydt identificeres og fordømmes – noget, som Lyndon LaRouche fremholdt som den "kunstige fordel" opnået ved en forhånds-identificering af den egentlige 'kontrollør' af en potentiel snigmorder.

Trump har trods alt offentligt identificeret briterne og Five Eyes-medlemmet Australien som centrale aktører i kuppet. Med

hensyn til hans statsbesøg har EIR nu udarbejdet "Syv spørgsmål og krav, som Præsident Trump burde fremsætte overfor sine britiske værter, hvis noget som helst efterretningssamarbejde skal fortsætte"; dette dækkes i dagens 'EIR Daily Alert'.

En afsløring af det Britiske Imperiums historiske rolle i bestræbelserne på at genoprette kontrollen over dets tidligere amerikanske koloni har aldrig været mere presserende eller mere gennemførlig. Det amerikanske folk har fået øjnene op for denne virkelighed på grund af det åbenlyse britiske had – og de skjulte handlinger – mod Donald Trumps præsidentskab. Mennesker med god vilje, som for eksempel patrioter i deres respektive nationer, må gøre alt hvad der står i deres magt for at hjælpe med at afsløre dette onde uvæsen og afslutte eksistensen af imperialisme og geopolitik i verden en gang for alle.

Nødvendigheden for denne indsats ses af den voksende fare for konfrontation mellem Kina og Trump-regeringen, på trods af Trumps personlige erklæring om at han ønsker gode forbindelser med Xi Jinping og Kina. Tiltrædende forsvarsminister, Patrick Shanahan, der talte ved 'Shangri-La Dialogue' i Singapore den 1. juni, fremsatte en række løgnagtige angreb mod Kina, med kun få formildende udsagn der lagde op til samarbejde. Han fordømte Kina som en "uregerlig aktør", der udfordrer den "regionale orden" og er "den største trussel mod landenes vitale interesser i hele regionen", idet han gik i detaljer med flere beskyldninger fra den hysteriske kampagne der foregår i USA og Storbritannien i dag, imod alt hvad der er kinesisk.

De andre nationer i Asien mener selvfølgelig ikke, at Kina er en trussel, men hilser Kinas opstigning – og de store fordele ved det nye paradigme, der tilbydes af Bælte- og Vej-Initiativet – velkommen, på trods af "instruktionerne" fra Vesten om, at de skal tage USA's parti mod Kina og undgå den "rovgriske økonomi og aftaler om gæld for suverænitet"

(Shanahans ord), der kommer fra Kina.

Faren er stor. Den kinesiske forsvarsminister, General Wei Fenghe, henvendte sig til det samme forum i Singapore i dag. Han begyndte: "Menneskeheden står ved en skillevej", idet han modstillede "Xi Jinpings store vision om at opbygge et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden" med Shanahans forsøg på at genoprette "militære blokke" og åbenlyst forsøge at "undergrave andres interesser". General Wei udtalte: "Se verden med et åbent og rummeligt sind, og der vil være venner og partnere overalt. Se verden med et smalt og afvisende sind, og der er kun fjender og modstandere. Dette er en selvopfyldende profeti."

Kinas statsråd udgav også i dag en hvidbog om "Kinas holdning til de kinesisk-amerikanske økonomiske og handelsmæssige konsultationer." I hvidbogen afviser Kina kraftigt beskyldningerne fra de amerikanske handelsforhandlere, Robert Lighthizer og Steven Mnuchin, om at Kina ikke har honoreret aftaler, eller at Kinas utrolige fremskridt alene skyldes tyveri af teknologier fra Vesten. Hvidbogen fortsætter: "Handelskrigen har ikke 'gjort Amerika stort igen.' Ikke desto mindre opfordres der til fornyede forhandlinger.

Den kommende måned, der leder frem til G20-mødet i Osaka den 28.-29. juni, er et afgørende øjeblik i menneskeheds historie. Statsoverhovederne for de fire store civilisationer, der af Lyndon LaRouche er identificeret som "De Fire Magter", vil alle være til stede – Kina, Rusland, Indien og USA (der repræsenterer destillationen af det bedste fra den europæiske civilisation). Trump har antydnet, at han agter at mødes med Vladimir Putin, Xi Jinping og Narendra Modi på dette topmøde. Det er denne gruppering, som LaRouche identificerede som værende det nødvendige minimum til at udgøre en Ny Bretton Woods-konference; at etablere et nyt globalt kreditsystem; en konference, der kan erstatte det fallerede London-baserede monetære system; skabe et nyt paradigme med et win-win samarbejde, der vil erstatte det nuværende 'anglo-hollandske'

liberale system for evigt.

Der vil blive afholdt en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche den 8. juni i New York City. Der kunne ikke være en mere passende begivenhed for at ære hans minde, end at de fire stormagtsledere mødes for at starte processen med at udforme det nye paradigme. Hvis Trump ville bekendtgøre Lyndon LaRouches frifindelse i denne historisk gunstige måned, ville potentialet for det nye paradigme blive betydeligt forøget.

Et nyt paradigme for menneskeheden kræver amerikansk-kinesisk samarbejde!

Den 28. maj (EIRNS) – Præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, udstedte i dag højt og tydeligt en opfordring til Lyndon LaRouches bevægelse i USA om at tage føringen med at mobilisere en kraft, der er tilstrækkelig stærk til at knuse det anglofile etablissemments forsøg på at fremprovokere en konfrontation mellem USA og Kina.

Folk må vækkes: “Vi kan ikke have verden opdelt i to blokke og gå tilbage til en koldkrigsperiode, fordi det ville være det absolutte sammenbrud af verdensøkonomien og have ødelæggende militære og strategiske konsekvenser”, advarede hun.

Det amerikanske folk må spørge hvem, eller rettere hvad, der sætter USA op for denne potentielle katastrofe?

Den samme ‘efterretningsgruppe’, styret af det Britiske

Imperium, der bagvaskede, retsforfulgte og fængslede den amerikanske statsmand Lyndon H. LaRouche i dens desperation for at undertrykke hans ideer; det samme britisk-amerikanske 'efterretnings-samfund', der nu endelig er kommet under officiel efterforskning for dets forsøg på at kuppe den behørigt valgte præsident i USA, Donald Trump. Dette er det politi-statsapparat der, med FBI-direktør Christopher Wrays ord, mobiliserer en indsats af "hele samfundet" for at overbevise det amerikanske folk om, at Kina nu er "denne generations trussel", som må indkapsles og besejres.

Alene ideen om, at en nation på 1,4 mia. mennesker, der er engageret i at udvikle sig selv, og nu resten af verden gennem Bælte- og Vejinitiativet, kan "indkapsles", er arrogant selvbedrag. Alligevel pumper disse fjender af USA en bølge af løgne ud om, hvordan Kinas succes med at løfte sit folk – en femtedel af menneskeheden! – ud af tilbagestående og fattigdom, er en trussel mod den amerikanske 'way of life'.

Ikke alle amerikanere er blevet narret af den løgn. Det fremgik af sidste uges samarbejdstopmøde i Kentucky mellem guvernører fra USA og Kina, hvor 400 amerikanske og kinesiske embedsmænd og forretningsmænd talte om, hvordan kineserne og amerikanerne har "det samme værdisystem", nemlig at arbejde hårdt for at skabe bedre liv for deres børn.

Men krigen mod Kina er ikke stoppet. Erklæringer fra amerikanske regeringskontorer om at Kina nu er en fjende, de vilde tiltag for at lukke den kinesiske telekommunikationsgigant Huawei, og Robert Lighthizer og hans allieredes beslutsomhed med at vende handelsforhandlingerne til et våben for at pålægge kontrol over Kinas interne udvikling, har i kombination rystet Kinas tillid til, at USA kan være en ven. Zepp-LaRouche rapporterede fra sine drøftelser under sin netop afsluttede 12-dages tur til Kina, at der er stor skuffelse blandt mange i Kina over sammenbruddet af det de troede var et positivt forhold, begyndende med præsident Xi Jinpings besøg hos præsident

Donald Trump i Mar-a-Lago i april 2017, og de er kommet til den konklusion, at USA's mål for nærværende er at forhindre Kinas opstigning.

Et modsætningsforhold mellem USA og Kina vil dræbe muligheden for at nå den stærkt krævede firemagts-aftale foreslået af Lyndon LaRouche, hvor USA, Rusland, Kina og Indien går sammen for at lede menneskeheden til at erstatte det britiske imperialistiske system og dets onde syn på mennesket som et dyr, advarede hun.

Zepp-LaRouche henledte opmærksomheden på et nøgleafsnit i Global Times' lederartikel den 27. maj, hvor det førende engelsksprogede dagblad i Kina skrev: "I et politisk helt anderledes amerikansk samfund er der ingen magtfuld kraft, der modsætter sig en ekstrem politik mod Kina. Selv om der er kritik af handelskrigen, repræsenterer de fleste af dem særlige interesser. Der er ingen strategisk gentænkning af, hvordan man forhindre en eskalering. USA's undertrykkelse af Kina griber stadig mere om sig."

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet "er meget velkendte i Kina – faktisk sagde flere mennesker, at vi er berømte i Kina; Lyndon LaRouche er absolut respekteret som en af de mest dybtgående tænkere hvad angår økonomi", rapporterede hun. "De bedre orienterede mennesker i Kina ved hvad vi laver i USA og Europa, men de [Global Times] siger også," der er ingen stærk kraft ... ", en kraft, som kunne modvirke, hvad de klart ser som kombinationen af Demokraternes krigsfaktion og neokonservative i det republikanske parti," understregede hun.

Derfor udstedte hun opfordringen til LaRouche-styrkerne om at tage lederskab i USA for at afvise anti-Kina-propagandaen, fordi den ikke er baseret på virkeligheden, og at bruge Lyndon LaRouches ideer til at rykke Trump-regeringen ind i det nye paradigme.

Zepp-LaRouche definerede det nye paradigme enkelt og smukt og argumenterede for, at "det nye paradigme betyder blandt andet at tænke på den slags internationale relationer, der er passende for den menneskelige art. Man kunne ønske, at relationerne mellem nationer er som i en god familie, hvor onklen ønsker, at nevøen skal blive et geni; hvor bedstemor vil have barnebarnet til at være den bedste sangerinde i verden; hvor børnene ønsker at have den bedst mulige alderdom for deres forældre og bedsteforældre – med andre ord, hvor man ønsker det bedste for den anden nation, og man har tanke på, hvordan man fremmer potentialet for det bedste for alle verdens nationer."

Enten vil en polariseret verden bryde sammen i en mørk tidsalder, eller vi kan glædes over et nyt udviklingsparadigme – ingen tredje vej

Den 27. maj (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche, der for nylig vendte tilbage fra et 12-dages besøg i Kina, talte om den ekstreme polarisering verden nu står overfor på flere fronter: Den alvorlige konflikt mellem USA og Kina over handel og det gemene angreb på Huawei; de traditionelle konservative og liberale partiers generelle sammenbrud i hele Europa, som det fremgår af gårsdagens valgresultater i Europa-Parlamentet med

fremkomsten af pro-vækst nationalistiske kræfter på den ene side og anti-vækst grønne fascister på den anden side; og sammenbrudskrisen i Argentina, Venezuela og muligvis også Brasilien.

Konferencen den 15. maj i Beijing om dialogen med de asiatiske civilisationer, hvor Zepp-LaRouche var en af talerne, blev anført af en "helt anden tilgang til problemløsning gennem dialog", sagde hun. Det var tydeligvis en fortsættelse af ånden i Den Nye Silkevej, som prægede Bælte- og Vej-foraene i maj 2017 og april 2019, tilføjede hun. Om Præsident Xi Jinpings indledende tale sagde hun, at "det var et renæssancemenneske, og at det konfutsianske aspekt i hans tilgang er meget tydeligt".

Alligevel er stemningen i Kina om konflikten med USA ved at nå et kogepunkt. Med sammenbruddet af handelsforhandlingerne, de nyligt pålagte toldtariffer og især angrebet på Huawei, har den kinesiske presse for første gang i mange år antaget en alvorlig tone mod det, som de åbenlyst opfatter som en trussel fra USA om at pålægge en slags "ekstra territorialitet", som Kina led under i "ydmygelsens århundrede" under briterne og deres "ulige traktater".

I den redaktionelle leder, "USA skal tydeliggøre sin tilgang til Kina", i kommunistpartiets Global Times spørges i dag: "Hvad i alverden ønsker USA med Kina? Vil de have fair handel, eller afviser USA at acceptere Kinas udvikling og forsøger at nedbryde den kinesiske økonomi som sit endelige mål?" Den stiller et rimeligt krav: "Af hensyn til de langsigtede interesser og det kinesiske og det amerikanske folks velbefindende, samt verdensfreden, har Washington en forpligtelse til at komme med et seriøst og oprigtigt svar på spørgsmålet, for at hjælpe det kinesiske samfund med nøjagtigt at forstå USA's hensigt. En sådan forståelse vil grundigt påvirke det kinesiske samfunds reaktion på USA's indledte handelskrig og Kinas generelle holdning til USA."

Zepp-LaRouche påpegede, at kineserne, ligesom russerne, genkender den ofte tydelige forskel mellem præsident Donald Trump og den neokonservative kolonialistiske mentalitet hos mange omkring ham – i særdeleshed nævnes vicepræsidenten og den nationale sikkerhedsrådgiver med navn. Hun pegede på Trumps besøg i Storbritannien den 3.-5. juni som værende kritisk – vil han påtale briternes bestræbelser på at omstyrte hans regering? Vil han kræve undskyldning og en offentlig redegørelse af dem, der ledte det mislykkede kupforsøg mod deres tidligere koloni? Herefter erklærede Zepp-LaRouche: “I slutningen af juni kommer G20-mødet, hvor det er meget muligt, at Trump vil mødes med både Xi Jinping og Putin [og Modi *-red.*]. Og det er indlysende det sted, hvor man absolut er nødt til at have et nyt Bretton Woods, man har brug for løsningen på disse konflikter.”

Dette “Nye Bretton Woods” refererer til Lyndon LaRouches opfordring til at de fire centrale magter, Kina, Rusland, Indien og USA, indkalder til en konference med andre af oprigtig vilje, til at erstatte det bankerotte vestlige monetære system med et kreditsystem, som det oprindeligt var påtænkt af Franklin Roosevelt – til at dirigere kredit til omfattende infrastruktur og agroindustriel udvikling i de tidligere koloniserede lande på denne planet – et projekt der allerede er iværksat under Kina og Ruslands ledelse gennem Bælte- og Vejinitiativet.

Statsmandskunst

versus

geopolitik: Den asiatiske skueplads

Den 26. maj (EIRNS) – “Det er karakteristisk for et vendepunkt i historien, at de fleste mennesker ikke har noget begreb om, hvad der sker. Kun de visionære, der har en klar ide om fremtidens positive potentiale, er i stand til at gribe ind i processen i afgørende momenter for at afværge potentielle katastrofer, og i stedet indlede en ny epoke for menneskeheden. Vi befinder os i et sådant faseskift.”

Disse var de indledende ord af Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i hendes præsentation til ‘Konferencen om dialog mellem asiatiske civilisationer, 2019’, der blev afholdt den 15. maj i Beijing. De beskriver præcist det afgørende øjeblik menneskeheden står overfor.

Menneskeheden står i dag over for to diametralt modsatte, uforsonlige tilgange. Den ene fremmer geopolitik, konfrontation og unilateralisme til forsvar for det Britiske Imperiums døende verdensorden; den anden opfordrer til en dialog mellem nationerne, baseret på højdepunkterne i deres respektive civilisationer. Som Zepp-LaRouche understregede i sin tale: “Hvis vi ønsker at skabe en mere menneskelig orden, må den bygges på de bedste begreber, der er produceret af forskellige kulturer. Disse begreber må så at sige have en ontologisk, erkendelsesmæssig, karakter, fordi intet i dem kan være tilfældigt eller af blot en samtidig karakter. “De skal afspejle hvad der i den jødisk-kristne vestlige civilisation er kendt som ‘naturlov’, den højere orden af universets kreative udvikling, som kan erkendes af det menneskelige sind, og i hvilken mennesket deltager.

Det er i dette domæne, at menneskeheden mest har brug for ‘Lyndon LaRouches vise ord’. I denne epoke udarbejdede

LaRouche på egen hånd de begreber, der er nødvendige for at bringe et nyt paradigme til virkelighed – og at slå en pæl gennem hjertet på det gamle paradigme med dets onde menneskesyn. Mange af LaRouches skrifter kunne nævnes i denne henseende, men ingen er bedre end hans bog fra den 19. december 2004: Dialogen mellem eurasiske civilisationer: Jordens næste halvtreds år. (The Dialogue of Eurasian Civilizations: Earth's Next Fifty Years) [Se EIR, 7. januar 2005.]

Det er med dette for øje – nemlig at give USA og alle verdens nationer adgang til sådanne begreber – at vi fejrer LaRouche-mindehøjtideligheden den 8. juni i New York City, samt ved et halvt dusin satellitbegivenheder over hele landet. Det drejer sig især om de begreber og den politik, som Trump-regeringen har brug for, mens den bryder fri af det britiske komplot for at vælte hans præsidentskab, med henblik på højt og tydeligt at afvise den selvmorderiske politik for økonomisk og geopolitisk konfrontation med Kina og Rusland, som briterne ønsker at pålægge USA. Det er en afklaring, som verden snarest ønsker at høre fra Washington.

Vi henviser læseren til 'Beijing-konsensus 2019 fra Konferencen om Dialog mellem Asiatiske Civilisationer', der netop blev udgivet den 24. maj som en glimrende afspejling af den nye vision for menneskeheden, der nu spredes over Asien såvel som andre kontinenter. Denne opfattelse blev allerede understreget af Kinas præsident Xi Jinping i hans hovedtale til det første Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde, der blev afholdt den 14.-15. Januar 2017:

“Vi bør bygge Bæltet og Vejen ind i en sammenhæng, der forbinder forskellige civilisationer. I forbindelse med Bælte- og Vejinitiativet burde vi sørge for, at udveksling erstatter fremmedgørelse, når det gælder forskellige civilisationer, at gensidig læring erstatter sammenstød, og at sameksistens vil erstatte en følelse af overlegenhed. Dette vil øge den gensidige forståelse, gensidige respekt og gensidige tillid

mellem forskellige lande.”

Russiagate-fupnummer kollapser. Bring USA, Rusland og Kina sammen nu for at erstatte det Britiske Imperium for evigt

Den 22. maj (EIRNS) – Det russiske svindelnummer startede ikke med Obamas efterretningsholds forræderi rettet mod Donald Trump. Det begyndte i 2014, da det samme hold af korrupte efterretningsfolk, sammen med Obamas udenrigsministerium og deres følgesvend George Soros, bakket op af den falske nyhedspresse, iværksatte det Britiske komplot for at vælte den folkevalgte regering i Ukraine, ved åbent at støtte de neo-nazistiske bander, som udfører en voldelig “farve-revolution” mod regeringen i Kiev. Ved at tildele 5 milliarder \$ til anti-russiske NGO’er, uddele små kager til hagekorsbærende bøller på Maidan-pladsen, gennemførte Obamas repræsentant, Victoria Nuland, og hendes ven Christopher Steele – den samme MI6-agent, der senere opdigtede det falske dossier om Trump – et kriminelt, voldelig kup, skød skylden på russerne, og igangsatte deres operation for en 3. verdenskrig.

Derefter opfangede kandidat Donald Trump stemningen fra en amerikansk befolkning, der afskyede den økonomiske nedgang, evindelige koloniale krigsførelse, den forsætlige overmedicinering af deres venner og børn, og kulturen af

pessimisme og grimhed. Hans løfte om at genoprette det amerikanske system fandt genklang hos borgere, der havde oplevet 50 års organisering af LaRouche-bevægelsen, som både advarede om truslen om depression og krig under den britisk dominerede monetære og strategiske politik fra familien Bush og Obama, og samtidig fremsatte de nødvendige økonomiske, strategiske og kulturelle politikker for at opnå en ny, produktiv og fredelig verdensorden.

LaRouche, ene og alene, advarede om det onde i den grønne psykose, der forgiftede den historiske amerikanske optimisme. LaRouche alene identificerede det faktum, at "Dope, Incorporated" (A/S Narkotika -red.,) blev drevet af bankerne i London og Wall Street, de samme spekulative banker som organiserede og finansierede de endeløse krige, der krævedes af "det militær-industrielle kompleks". LaRouche alene kæmpede for et Måne-Mars-projekt for at realisere menneskehedens "udenjordiske imperativ". LaRouche alene fremsatte nødvendigheden af at gøre en ende på det Britiske Imperium, en gang for alle, med dets geopolitiske, dyriske syn på mennesket – intet mindre – og at dette udelukkende kunne opnås ved, at USA sluttede sig til Rusland, Kina og Indien, som et minimum, for at erstatte det fallerede britiske monetære system med et nyt kreditsystem, baseret på de hamiltoniske principper, der havde skabt det oprindelige amerikanske system. LaRouche alene foreslog "Den Nye Silkevej" for at forene øst og vest efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at afslutte geopolitikken for evigt og etablere en ny verdensorden baseret på suveræne stater viet til menneskehedens fælles mål.

Alt dette er nu inden for vores rækkevidde, og er blevet foreslået eller i det mindste antydnet af præsident Trump. Hvis dette skal opnås, må det amerikanske folk indse, at forfølgelsen og retsforfølgningen af Lyndon LaRouche i 1980'erne, af de samme mennesker der udførte det fejlslagne kup mod præsident Trump, forhindrede denne politik i at blive gennemført dengang, før de sidste 30 års katastrofale

degeneration.

LaRouches frifindelse af præsident Trump ville bringe denne sandhed frem for verden, og give præsidenten den offentlige og internationale støtte han behøver for at smide den britiske spændetrøje, der er pålagt af den korrupte Kongres, de falske nyhedsmedier, de neokonservative og de neoliberale. Tiden er knap. Tiden er inde. Potentialiet for sejr har aldrig været større.

LaRouches århundrede

Den 21. maj (EIRNS) – I sin åbningspræsentation d. 27. april i den igangværende studiekreds i LaRouche PAC-regi om “Jordens sidste halvtreds år og Jordens næste halvtreds år”, som er dedikeret til Lyndon LaRouches liv og arven af revolutionære ideer fra ham, fremhævede Helga Zepp-LaRouche en tale, som hendes mand holdt i maj 1997, en tale hvori han understregede den overordnede strategiske betydning af samarbejdet mellem USA og Kina for at skabe global økonomisk genopretning. LaRouche udtalte:

“Der er kun to respektable nationer tilbage på denne planet. Det vil sige nationer med respektabel magt. Det er USA, i særdeles USA ikke som repræsenteret af Kongressen, men af præsidenten. Det er USA’s identitet som en politisk magt, ikke sammenkædningen af dets dele. USA er i dag alene repræsenteret ved dets præsident, som en politisk institution ...

“Nu er der kun én anden magt på denne planet ... og det er Folkerepublikken Kina. Kina er i øjeblikket involveret i et stort byggeri af infrastruktur, som min kone og andre løbende

har været beskæftiget med i en årrække...

“Hvis derfor USA, USA’s præsident, og Kina deltager i at fremme projektet, som undertiden kaldes ‘Silkevejsprojektet, undertiden ‘Landbro’-projektet – hvis dette projekt, med udvikling af industrikorridorer på tværs af Eurasien, til Afrika og ind i Nordamerika, forlænges, kan det skabe tilstrækkeligt arbejde til at bringe hele denne planet ind i en økonomisk genopretning.”

Selv om den blev fremsat for 22 år siden, er denne strategiske evaluering af Lyndon LaRouche fuldt ud gyldig i dag, og er nøglen til at forstå såkaldte “aktuelle begivenheder”.

Det nylige sammenbrud i handelsforhandlingerne mellem USA og Kina, og endnu mere den økonomiske krigsførelse, som nu er blevet erklæret imod teknologi- og kommunikationsgiganten Huawei, er en politik udtænkt af det Britiske Imperium for at sikre, at en sådan USA-Kina-alliance ikke bliver realiseret – trods det faktum at det er ønsket af begge nationers præsidenter, hvilket de hver især – offentligt og gentagne gange – har givet udtryk for. Kinas halvofficielle medier, herunder Xinhua og Global Times, advarer nu om, at medmindre de økonomiske forhold mellem Kina og USA kommer tilbage på sporet, kan hele den globale økonomiske orden falde sammen. “Denne farlige udsigt,” understregede Xinhua, “er ikke i nogens interesse.”

Ud over de umiddelbare konfliktproblemer bemærkede Helga Zepp-LaRouche i sidste uge, at en stor mulighed er blevet forpasset – i hvert fald for øjeblikket – for at præsidenterne Donald Trump og Xi Jinping kunne holde et nyt topmøde, hvor de kunne blive enige om handelsspørgsmål, og derefter tage nye skridt i retning af en global alliance for økonomisk genopretning, af den slags der er beskrevet af Lyndon LaRouche. Men denne mulighed kan stadig genoplives i forbindelse med et muligt møde i slutningen af juni på G20-mødet i Osaka, hvor præsident Trump har sagt, at han gerne vil mødes med præsident Xi og

også med den russiske præsident Vladimir Putin.

Derudover er der en bredere strategisk udvej for at afslutte det Britiske Imperium helt og skabe en retfærdig ny verdensøkonomisk orden. En af hovedårsagerne til dette er det potentiale der ligger i Donald Trumps kampberedte præsidentskab i Washington, som fortsat er engageret i at tøjle 'det militær-industrielle kompleks' (ingen amerikanske præsident siden Eisenhower har vovet at udfordre dem direkte); i et godt samarbejde med Kina og Rusland; og i at genoplive NASA's mission for at udforske Månen, Mars og hinsides. NASA's seneste fire-minutters video "We Are Going" har allerede 5,7 millioner visninger – hvilket angiver niveauet for opbakning til en sådan politik i befolkningen.

Trump er hæmmet i dette potentiale af to ting. For det første forbliver briterne opsatte på at vælte hans regering ved at bruge deres indflydelsesagenter, både udenfor og indenfor Trump-administrationen, herunder ved at fremkalde konflikter og krig med Kina, Rusland, Iran og andre.

For det andet er der ingen vej uden om det faktum, at de nye strategiske politikker der kræves ikke kan udvikles i deres nødvendige dybde uden det centrale input fra Lyndon LaRouches revolutionerende ideer – de selvsamme ideer, hvis overvejelse og forståelse kræver LaRouches frifindelse. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede argumentet i hendes studiekreds d. 27. april:

"Formålet med denne serie af lektioner er blandt andet at bidrage til kampen for frifindelse af min afdøde ægtemand. Jeg er dybt overbevist om, at USA's fremtid, og underforstået verdens fremtid, og Lys frifindelse er helt tæt forbundet. Grunden er meget enkel: Først og fremmest er det apparat, der har været ansvarlig for retsforfølgelsen af min mand – sandsynligvis siden 1950'erne, men virkelig for alvor siden 1980'erne – det samme apparat, som står bag kupforsøget mod Præsident Trump, og igen det samme apparat, der går ind for

konfrontation med Rusland og Kina, og modarbejder præsident Trumps hensigter på næsten hvert eneste punkt. Og hvis dette apparat ikke stoppes, er faren for at disse konfrontationer fører til en krig med Rusland og Kina faktisk meget stor.

“I den forbindelse er spørgsmålet naturligvis, at kun hvis min mands navn bliver fuldstændig rensset for eftervirkningerne af disse år med retsforfølgelse – år, faktisk årtier med bagvaskelse af ham – kun da vil det amerikanske folk have uhindret adgang til hele hans tankegods af ideer. Og jeg kan sige Jer, at hvad min mand har produceret med hensyn til begreber om naturvidenskab, klassisk kunst og universel historie, er så værdifuldt, at jeg tror, at alle nulevende amerikanere, og for den sags skyld alle andre mennesker rundt om i verden, bør absolut have adgang til det, fordi det er det næste niveau af viden, som folk bør have kendskab til”.

**Trump advarer om ‘det militær-industrielle kompleks’;
det britiske geopolitiske kompleks ønsker ham i krig eller ud**

Den 20. maj (EIRNS) – Donald Trump, den første præsident i mere end et århundrede til at holde taler om “det Amerikanske økonomiske System”, kan nu være den første præsident i mere

end et halvt århundrede til at advare den amerikanske befolkning mod "det militær-industrielle kompleks", mens det forsøger at presse ham til krig. Selv den iranske udenrigsminister reagerede straks på, at præsident Trump havde berørt noget vigtigt.

I Trumps interview med Fox News, der blev sendt i nat, sagde han på spørgsmålet om hvorvidt han ville afvente krig mod Iran: "En dag vil nogen kunne forklare det, for der er en gruppe, og det kaldes det militære industrielle kompleks. De vil aldrig trække sig. De ønsker altid at kæmpe. "Dette sker umiddelbart før amerikanske militær- og efterretningschefer giver briefinger til Senatet og Repræsentanternes Hus for lukkede døre om "hemmelige efterretninger", angiveligt for at vise at Iran og "dets stedfortrædere" er begyndt at angribe amerikanske interesser i Sydvestasien og skal stoppes.

Spørgsmålet siden præsident Dwight Eisenhower har egentlig altid været, hvad er det militær-industrielle kompleks? Mens Trump talte til Fox News, blev britiske specialstyrker udsendt til særlige stillinger i Den Persiske Golf for at "imødegå iranske angreb på handelsskibe." Den britiske stedfortrædende øverstbefalende i Irak blev korrigeret af udenrigsministeren for at gøre det klart, at Storbritannien absolut anser Iran for at udgøre en trussel mod "koalitionens" styrker i området. Nogle London-aviser indrømmede i sensationelle overskrifter, at de øverste britiske efterretningsofficerer håndterede notater og dossierer – falske, erkendte artiklerne – beregnet på at ødelægge Trumps præsidentskab ved at fremstille ham som den russiske præsident Vladimir Putins "udenlandske aktiv". Hvorfor? Fordi han blev valgt på at fremme samarbejdsrelationer med Rusland og Kina og forhindre regimeskifte og "permanente krige."

Det "amerikanske militær-industrielle kompleks" har i virkeligheden altid været det britiske geopolitiske kompleks. I Eisenhowers tid var det kredsen omkring Churchill, der havde ejet Harry Truman og de britisk-schweizisk styrede

Dulles-brødre, der plagede Ike og JFK. Nu er det Trumps britiske efterretningsfjender, der er blevet fuldstændigt afsløret i at have forsøgt at bruge beskidte "efterretninger" til at tvinge ham ud i et kup, eller tvinge ham til krigskonfrontationer med de andre stormagter Rusland og Kina.

Permanent krig – måske krig uden mulighed for overlevelse – eller økonomisk og strategisk samarbejde står på spil.

I et halvt århundrede har kun én førende amerikansk skikkelse forstået disse "kendsgerninger om London", og ubønhørligt angrebet dem til forsvar for det amerikanske præsidentskab og på bekostning af sin egen udstødelse, retsforfølgning og forfølgelse. Dette var Lyndon LaRouche, mens han levede, og stadig i dag. Hans sag omfatter fuldstændig de vigtige spørgsmål i Trumps præsidentskab. Hans frifindelse, som LaRouchePAC og hans beundrere i hele verden i stigende grad mobiliserer for, kan afgøre disse spørgsmål til gavn for menneskeheden.

**Den store løgn bag
'Russiagate': NSA og CIA-
eksperter vil vise
Kongressen,
hvordan alle 'hemmelige**

efterretninger' var falske

Den 19. maj (EIRNS) – Med manipulation af “hemmelige efterretninger”, der bringer USA i fare for at indlede en Iran-krig på trods af præsident Donald Trumps hensigter, er det på tide at afsløre det Britiske Imperiums forfalskede efterretninger, der i tre år har drevet ‘Russiagate’-kupforsøget mod præsidenten.

I et fælles interview under LaRouchePAC’s webcast fredag den 17. maj, sagde meget højtstående eksperter fra det nationale sikkerhedsagentur (NSA) og CIA, at de var rede til at fortælle Kongresudvalgene nøjagtigt hvordan de efterretninger, der lancerede den beskidte ‘Russiagate -affære, blev fremstillet og af hvem; og parate til at fortælle præsident Trump, hvad han straks kan gøre for at fuldende afsløringen.

Resultaterne kunne også ryste nogle demokrater og republikanere i Kongressen til mere produktive politiske handlinger end at råbe op om krig og konfrontation med Rusland og Kina.

William Binney, som var NSA’s tekniske direktør indtil 2002 og i denne rolle udformede koderne for dets overvågningskapacitet, har ved hjælp af testmetoder fastslået, og kan bevise at korrespondancen fra Den Demokratiske Nationale Komité til WikiLeaks i 2016 ikke blev hacket af Rusland. Binney fortalte LaRouchePAC: “Data fra DNC, der blev offentliggjort af WikiLeaks ... viste tydelige tegn på en egenskab kaldet en FAT-formateret fil. Det er filtildelingstabellens format, ... software, der bruges til at læse data til en lagerenhed, enten et USB-stik eller en cd-rom.”

Han sagde, at egenskaben der blev fundet på de filer der blev modtaget og offentliggjort af WikiLeaks, var så entydige, at sandsynligheden for at filerne ikke blev overført til en

lagerenhed af en person med fysisk adgang til DNC-serveren i det væsentlige var nul. Desuden fandt Binneys team, at de hastigheder hvorpå filerne blev trukket ud fra DNC-serveren ikke kan nås – selv ikke tilnærmelsesvist – af et hackingangreb over internettet. Holdet testede dette fra steder i Øst- og Centraleuropa. “Dette sagde os, at det ikke var et hack fra Rusland, det var et ‘insider job’, eller nogen i nærheden, der downloadede dataene til en lagerenhed og derefter bragte det fysisk med sig.”

Det er velkendt, at den pågældende DNC-server aldrig er blevet undersøgt af FBI eller andet agentur bortset fra det private computersikkerhedsfirma CrowdStrike, der ledes af anti-russiske aktivister.

LaRouchePAC’s ledende efterforsker i dette spørgsmål, Barbara Boyd, der var medvært for udsendelsen, spurgte Binney, om der var et spørgsmål præsident Trump kunne stille til NSA for at overbevise sig selv om, hvorvidt DNC-filerne blev hacket fra Rusland eller ej. “Jeg vil bede dem om at spore ruterne for [data-]pakkerne fra DNC til Rusland,” sagde Binney, og forklarede at NSA sporer datapakker fra “enhver enhed i verden”, der sendes over internettet. “Jeg vil ganske enkelt spørge dem: “Hvor er data-sporet der viser, at pakkerne er gået til russerne? “Og så igen, hvor er sporingsdata, der viser hvordan pakkerne er gået fra russerne til WikiLeaks?”

Binney udtalte, at NSA under hele ‘Russiagate’-postyret aldrig udtrykte mere end “moderat tillid” til historien om det russiske hack. “Det fortæller mig, at de ikke har noget” og blot accepterede CIA’s og FBI’s vurderinger, konkluderede han.

CIA’s og udenrigsministeriets erfarne analytiker indenfor terrorbekæmpelse, Larry Johnson, sagde om præsidenten: “Det første han skal gøre er at identificere alle [Trump/Russiagate] efterretninger, der blev indsamlet og formidlet inden for den amerikanske regering inden for klassificerede kanaler – de fleste af dem var sandsynligvis

'top secret', noget af det krævede sandsynligvis særlig tilladelse – og identificere hvor stammer disse efterretninger fra? ... Kom det fra briterne? Eller har det deres oprindelse i et NSA-indsamlingsdirektiv; eller stammer det fra et CIA-direktiv?

Og så identificere de personer, der var involveret i arbejdet med disse rapporter, i udsendelsen af dem, og hvem deres kommandokæde og vejledere var? Han må kræve, at FBI identificerer alle menneskelige aktiver og informanter, der arbejder med politiske kampagner – ikke kun mod Trump, men også med andre kampagner. Og anmode om frigivelse af alt, hvad der kaldes FD 1023-rapporter: de rapporter hvor FBI mødes med den fortrolige menneskelige kilde og noterer hvad de talte om, og hvilke retninger der blev givet vedrørende fremtidige handlinger.”

Spørgsmålet om hvad Bill Binney ville fortælle præsident Trump er ikke teoretisk: Præsidenten beordrede daværende CIA-direktør Mike Pompeo til at mødes med Binney “for at få kendsgerningerne” om netop dette spørgsmål. Det møde fandt sted i august 2017, og Pompeo undlod at følge op på nogen måde, selv efter at have spurgt Binney, om han var parat til at mødes med FBI og NSA-embedsmænd. Pompeo begravede stort set denne vigtige sag, og hverken Binney eller Johnson er nogensinde blevet indkaldt til at vidne i nogle af de endeløse Kongres-høringer om 'Russiagate'.

Senatorer fra efterretnings-, rets- og udenrigsudvalgene er skriftligt blevet bedt om straks at indkalde Binney vedrørende dette afgørende vidnesbyrd; de har hidtil ikke reageret. Denne situation må ændres af borgere, der ønsker at redde, ikke kun præsidentskabet, men nationen fra krige og ødelæggende stormagtskonflikter drevet af falske efterretninger.

Vælgerne kan sende video-interviewet med Binney og Johnson fra LaRouche PAC's hjemmeside til Kongreskontorerne. EIR planlægger en stor historie i det næste nummer baseret på

udskriften af interviewet.

Trump erklærer, at han vil mødes med præsidenterne Xi og Putin; mange farer i mellemtiden

Den 13. maj (EIRNS) – I dag sagde præsident Donald Trump: “Jeg skal mødes med præsident Xi. Jeg skal også mødes med præsident Putin.” Idet han antydede, at denne anledning vil være G20-mødet i juni i Japan, fremsatte Trump denne kategoriske bekendtgørelse på en pressekonference i eftermiddags med sin gæst, den ungarske premierminister Viktor Orbán, hvor Trump blev mødt af voldsomme spørgsmål fra journalisterne, overvejende fokuseret på den anspændte situation omkring de amerikanske toldtariffer med Kina og konfrontationen med Iran.

I takt med Trumps meddelelse er statssekretær Mike Pompeo nu på vej til Sochi, hvor han er udsendt for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i morgen, og det forventes også at han mødes direkte med præsident Vladimir Putin. I Sochi i dag mødtes Lavrov også med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi. Deres forhandlinger vedrørte ikke kun forberedelserne til præsident Xi Jinpings besøg den 6.-8. juni i Skt. Petersburg i forbindelse med det Internationale Økonomiske Forum, men også hvorledes den Eurasiske Økonomiske Union yderligere kan integreres med Bælte- og Vejinitiativet, i hvad det russiske udenrigsministerium i dag betegnede som “opbygningen af et Større eurasisk Partnerskab.”

Dette tempo i stormagtsdiplomati er yderst velkomment, da de mange farer nu truer med at eksplodere i forfærdelige kriser. Hvad der kræves er det højeste niveau af samarbejde, for at begynde at løse de påtrængende problemer. I forbindelse med Pompeos besøg i Sochi, vil spørgsmålet om at standse truslen om atomkrig stå øverst på listen, ifølge russerne. Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov sagde, at der fokuseres på bilaterale drøftelser for en forlængelse af START-traktaten, som udløber i 2021. I Trumps telefonsamtale med Putin tidligere på måneden sagde Trump, at han ønsker en atomvåbenkontrolaftale, der vil "fjerne noget af den enorme ildkraft, vi har lige nu."

Dette tankeniveau er også vigtigt for handelsforbindelserne mellem USA og Kina. Den sande fælles interesse for disse to magter indebærer en genopretning af de handelsmæssige forbindelser mellem dem selv og med de andre nationer, i form af fælles interesser, økonomiske mål, der spænder fra fælles rummissioner, til fælles jordiske opgaver – især missionen om at modernisere infrastrukturen og den produktive platform i Nord- og Mellemamerika. Med andre ord ånden fra den Nye Silkevej i aktion.

Men i øjeblikket er Præsident Trump meget optaget af "matematikken" i toldtariffer og penge. Han lovpriste i Det hvide Hus i eftermiddags, hvordan told på Kina er godt for USA, efter at kontoret for USA's handelsrepræsentant i dag udsendte flere oplysninger om tidspunkter og satser for den nyligt annoncerede amerikanske told mod Kina, og Kina har også annonceret nye takster på 60 milliarder \$ på importerede varer fra USA (omkring 5.000 produkter), som varierer i priser fra 5% til 25%. Trump sagde: "Jeg kan godt lide vores position ... vi modtager milliarder af dollars". Han sagde: "Vi handler meget mindre med Kina, end de gør med os..." Han fortalte hvordan en lille del af toldindtægterne – måske 15 milliarder \$ – vil gå til USA's landmænd, indtil tingene er løst.

Heldigvis er døren åben for diplomati til at ændre denne

fremgangsmåde. Selv om der ikke er nogen nøjagtig tidsplan, er den amerikanske handelsrepræsentant, Robert Lighthizer, inviteret til Beijing, ifølge Larry Kudlow, Trumps direktør for det Nationale Økonomiske Råd, der talte i aftes på Fox News Sunday. Omstændighederne råber på Lyndon LaRouches visdom, som sagde, at man altid skulle gå til værks fra det højeste standpunkt. Pas på de geopolitiske fælder. Det der kan være det afgørende element i at fremme potentialet for det globale diplomati lige nu, er udgivelsen i denne uge af en masseomdeling af et LaRouchePAC mindeskrift om Lyndon LaRouche. I dagens udgivelse hedder det:

“LaRouchePAC har netop udgivet 10.000 eksemplarer af en 64-siders brochure, ‘Restoring the Soul of America: The Exoneration of Lyndon LaRouche’, til omdeling i hele USA. Fordelingen af denne brochure i trykt form og elektronisk format er hovedfronten i kampen for at gennemføre en dybtgående ændring i USA og af verdenspolitikken, ikke blot for at rette op på en historisk fejltagelse, men for at gå ind i fremtiden på et dybt forankret fodfæste af kulturelt og videnskabeligt fremskridt, baseret på en lidenskab for sandhed, skønhed og retfærdighed.

Pompeo og Bolton drager verden mod krig mens Trump bevæges mod samarbejde

Den 8. maj (EIRNS) – Intensiteten af de voldelige erklæringer mod både Rusland og Kina, der kommer fra USA's udenrigsminister og den nationale sikkerhedsrådgiver, Pompeo

og Bolton, står i skarp kontrast til præsident Donald Trumps bestræbelser på at etablere venlige forbindelser med Rusland og at forhandle om en konstruktiv samarbejdsaftale med Kina. Ved at fremprovokere kriser i flere brændpunkter – Venezuela, Iran, Korea – og rette ekstreme angreb mod Kina og Rusland, er Pompeos aktuelle turné i Europa et åbent fremstød for militær konfrontation, ved bevidst at erklære, at fredeligt samarbejde skal erstattes med geopolitisk konflikt. På Arktisk Råds møde i denne uge fortalte han medlemslandene, at deres historiske tilgang til en fælles og fredelig udvikling af regionen skal afsluttes, at de må tilslutte sig USA's fordømmelse af indbildt kinesisk og russisk "aggression" og sammenlignede endog Kina med det nazistiske Tyskland. Pompeo annullerede derefter et planlagt besøg i Tyskland uden at informere tyskerne om årsagen, for at flyve til Irak hvor han belærte irakerne om, at de skal beskytte amerikanske tropper i deres land fra et forestillet iransk angreb. (Det irakiske udenrigsministerium meddelte i en erklæring efter Pompeos afsked, at premierminister Adel Abdul-Mahdi havde fortalt ham, at "hans land ville fortsætte med at styrke venskab og samarbejde med alle venlige nabolande, herunder Iran.")

Pompeo besøgte derefter Storbritannien, hvor han udgød: "Det var tydeligt i mine samtaler både med Jeremy Hunt og med premierminister May, at det særlige forhold ikke blot består, det blomstrer." Han fortalte pressen, at Arbejderpartiets leder Jeremy Corbyns afslag om at støtte den amerikansk støttede falske "præsident", Juan Guaidó, i Venezuela var "modbydeligt".

Og dog, præsident Trump var på næsten samme tidspunkt i færd med at udsende endnu et tweet, der stemplede briterne som de primære gerningsmænd i det forræderiske kupforsøg mod hans præsidentskab. Han skrev: "Denne britiske spion, Christopher Steele, forsøgte ihærdigt at få dette (det falske dossier) ud før valget. Hvorfor?"

Trump henviser til afsløringen af et dokument, indeholdt i

loven om informationsfrihed (FIOA), der blev offentliggjort den 7. maj i kraftigt redigeret form af viceudenrigsminister Kathleen Kavalec, fra et møde hun holdt sammen med tidligere MI6-agent Steele den 11. oktober 2016 – en måned før valget og kun ti dage før Comey m.fl. indgav en ansøgning ved FISA-domstolen (Foreign Intelligence Surveillance Court), der anmodede om godkendelse til at spionere mod Trump-kampagnen, hvis anmodning udelukkende afhang af det falske Steele-dossier. Kavalecs notater viser, at Steele var “ivrig efter at se denne information komme frem før den 8. november”, dvs. valgdagen. Denne rapport bekræfter, at Steele handlede på sit tidligere erklærede had mod Donald Trump på vegne af det Britiske Imperium og Hillary Clinton-kampagnen (som havde betalt for Steeles dossier). Dette udgjorde en direkte indblanding i det amerikanske valg på vegne af en fjendtlig udenlandsk magt – ikke russerne, men det Britiske Imperium.

Ironisk nok, har Joe Biden, den mere end 70-årige demokrat, der nu har bekendtgjort sit kandidatur til præsident, fortalt en bidragsindsamler, at han havde modtaget et opkald fra premierminister Theresa May, som udtrykte “bekymring” over Donald Trump og opfordrede ham til at stille op imod ham. Således var det ikke kun den britiske efterretningstjeneste, som greb ind i det amerikanske valg, men den britiske regeringsleder er også direkte indblandet, desperat efter at besejre Trump. Faktisk offentliggjorde Overhuset en rapport i december 2018 med en advarsel om, at det “særlige forhold” ikke kunne overleve en anden periode med Donald Trump, og at det ikke kunne tillades.

De der i løbet af det sidste halve århundrede har forsøgt at afvise eller tilbagevise Lyndon LaRouches fastholdelse af, at det Britiske Imperium var USA's historiske, og fortsat, primære fjende af en civiliseret verden, bliver nu tvunget til at bearbejde denne grundlæggende fejl i deres forståelse af historie og aktuelle forhold. Fremkomsten af en præsident der ikke er bange for at afsløre britisk bagvaskelse, der er imod

imperiale krige, og som fremmer samarbejde mellem Rusland, Kina og USA, har tvunget briterne til at afsløre dem selv, som den styrende kraft bag deres korrupte aktiver i USA, der i stigende grad har tjent imperiet siden Franklin D. Roosevelts død og mordet på John F. Kennedy. Dette gælder især for regeringerne under Bush-familien og Barack Obama, hvis tilhængere i dag desperat forsøger at fortsætte kupforsøget mod Trump på trods af sammenbruddet af svindelnummeret med "Rusland-samarbejdet". Endnu værre er, at Bolton/Pompeo/Pence-trioen åbent modarbejder stort set ethvert skridt, som Trump har taget for at genoprette USA's suverænitet, ved at prædike geopolitiske splittelser og krigstruende konfrontationer, der truer med en ny global krig.

Denne modsætning i den amerikanske politik kan og må løses ved at bringe USA ind i et nyt paradigme af samarbejde med Kina og Rusland om den Nye Silkevej, i bekæmpelsen af terrorisme og i etableringen af en ny økonomisk verdensorden. Det eneste sikre middel til at løse denne eksistentielle opgave som menneskeheden står over for er, at præsident Trump frifinder Lyndon LaRouche og således gør LaRouches tanker om dette nye paradigme tilgængelig for borgerne i USA og den menneskelige familie af nationer.

**Tidligere teknisk direktør
for NSA, William Binney, må
vidne for Kongressen**

– afslør den store løgn om at Rusland hackede DNC's e-mails

Den 24. oktober 2017 mødtes daværende CIA-direktør, Mike Pompeo, efter anmodning fra præsident Donald Trump, i en time i CIA's hovedkvarter med den tidligere tekniske direktør for NSA, William Binney, som var medforfatter af en analyse udgivet af VIPS (Veteran Intelligence Professionals for Sanity), der udfordrede den officielle vurdering, støttet af den britiske efterretningstjeneste, at Rusland stod bag tyveri af data fra DNC's computere. At de såkaldte officielle efterretningstjenesters vurdering blev foretaget af de samme efterretningsfolk fra Obama-æraen, der nu er afsløret for fejlagtigt at have beskyldt præsident Trump for aftalt spil med Rusland, og for at have brugt denne påstand, nu bevist falsk, i et forsøg på at vælte USA's præsident.

Denne store løgn, hovedsageligt takket være Mike Pompeo, fortsætter imidlertid med at stå i vejen for præsident Trumps handlinger, i hans udtrykte hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland og, i forlængelse heraf, med Kina, og fortsætter med at bidrage til en trussel mod verdensfreden, herunder ved at fremme den samme regimeskiftepolitik, som præsident Trump førte kampagne imod.

På mødet, hvor to andre CIA-embedsmænd også deltog, sagde CIA-direktøren Pompeo ifølge Binney, at præsident Trump havde fortalt ham, at hvis han "ville have kendskab til fakta, skulle han tale med mig." Binney beretter, at Pompeo ved slutningen af mødet spurgte, om han ville være villig til at mødes med NSA og embedsmænd fra FBI for at diskutere sin analyse. Binney indvilligede umiddelbart, og Pompeo sagde at han ville kontakte ham, når han havde planlagt møderne.

Umiddelbart efter mødet udstedte CIA alligevel en erklæring fra talsmand Dean Boyd, der sagde: "Direktøren står og har

altid stået ved efterretningstjenesternes vurdering af januar 2017, med titlen "Vurdering af russiske aktiviteter og hensigter i de seneste amerikanske valg", en vurdering bearbejdet af John Brennan, James Comey og James Clapper for at aflede opmærksomheden fra de britiske efterretningsaktiviteter i 2016-valget, og forhindre præsident Trump i at etablere et godt forhold til Rusland ved fejlagtigt at hævde russisk indblanding i USA's valg.

Der blev aldrig planlagt møder med FBI eller NSA.

William Binney blev aldrig interviewet af Robert Mueller. Han er ikke blevet bedt om at vidne for relevante udvalg i Repræsentanternes Hus eller Senatet. Selv Fox News, der interviewede Binney mindst 10 gange siden september 2016, har uforklarligt nok ikke fundet det passende, at interviewe ham om denne sag igen. Som præsident Trump gentagne gange har påpeget, blev DNC-serverne aldrig undersøgt af FBI eller af Mueller. Derfor er den "officielle" vurdering fra løgneren, den lækkende James Comey, dronemorderen og spionen for Senatets efterretningskomite, John Brennan, og den løgnagtige masseovervågningsmand James Clapper, som det gentages i Mueller-rapporten, blottet for kriminaltekniske beviser. Relevante vidner blev aldrig interviewet. Gerningsstedet blev aldrig afspærret.

Og vigtigst af alt, Mike Pompeo, som af USA's præsident blev anmodet om at lytte til Bill Binney, nægtede at tage de nødvendige skridt til at affærdige den store løgn.

Statssekretær Mike Pompeo må forklare det amerikanske folk, og vigtigere endnu præsident Trump, hvorfor han kapitulerede til den politisk motiverede manglende retstekniske vurdering af russisk indblanding i USA's valg, tilvejebragt af de britiske efterretningsværktøjer, løgnerne John Brennan, James Comey og James Clapper, snarere end at søge sandheden fra William Binney, som præsident Trump havde bedt ham om at gøre.

Hvorfor arrangerede Pompeo ikke de lovede opfølgingsmøder for Bill Binney med NSA og FBI?

Hvorfor accepterede han vurderingen fra dem der har arbejdet for den britiske efterretningstjeneste i et forsøg på at udføre et statskup mod den behørigt valgte præsident i USA?

Husk, hvis det ikke var for denne løgn, ville Michael Flynn, en modstander af præsident Obamas britisk inspirerede regimeskiftepolitik, og ikke John Bolton, fortaleren for regimeskifte, nu være præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver.

Betydningen af det andet Bælte- og Vejforum – det nye paradigme tager form

Den 1. maj (EIRNS) – Afslutningen af det historiske andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde i Beijing har sendt positive chokbølger rundt om i verden, hvilket kan og må være en tilskyndelse til at bringe USA ind i det nye paradigme. Regeringer i hele Afrika, Asien, Latinamerika og endog Europa, lovpriser det nu indlysende potentiale for alle nationer til at deltage i en udviklingsproces der overgår hvad verden nogensinde har set. Malaysias Mahathir, der blev fremstillet som et eksempel på "gældsfølden", da han suspenderede en stor jernbanelinje, der blev opført af Kina, roste Kina for at genforhandle kontrakten og udtrykte sin glæde på forummet ved at konstatere, at programmet virkelig er

universelt. Italien afholdt i dag det andet møde i dets Kina-arbejdsgruppe, hvor Michele Geraci, lederen af arbejdsgruppen, gjorde det klart, at Italiens hensigtserklæring med Kina om Bæltet og Vejen "bragte Kina nærmere Europa".

Selv om USA ikke sendte nogen højtstående delegerede til forummet, har præsident Donald Trumps team netop afsluttet møder i Beijing i den nuværende forhandlingsrunde om en handelsaftale mellem USA og Kina, og vicepræsident Liu He og hans hold vil komme til Washington i næste uge for yderligere samtaler. Præsidenten har gentagne gange sagt, at der er et positivt momentum, og at et topmøde med Xi Jinping i Det Hvide Hus vil blive arrangeret, så snart en aftale er på plads. Hvad der behøves for et vellykket resultat, er at de politiske og økonomiske blokeringer af kinesiske investeringer i USA, Kongressen og CFIUS (Udvalget for Udenlandske Investeringer i USA) baseret på de falske påstande om kinesisk spionage og potentiel sabotage af infrastruktur, bliver afsløret og afvist.

Trump aftalte i denne uge på et møde med Kongressens demokratiske partis ledere, en 2 billioner \$ infrastrukturpakke – ikke en dårlig start på den desperate mangel på infrastruktur over hele landet – men uden en anelse om hvordan beløbet skulle skaffes. Mens overvindelsen af modstanderne mod kinesiske investeringer ville hjælpe, er den eneste virkelige løsning den der er indeholdt i de Fire Love, som Lyndon LaRouche har foreslået – især oprettelsen af en hamiltonisk nationalbank. Kinesiske embedsmænd har gentagne gange bekræftet overfor EIR, at de ville være glade for at udveksle deres enorme beholdninger af amerikansk offentlig statsgæld i en sådan nationalbank, for at finansiere grundlæggende infrastruktur over hele landet. Og selvfølgelig er det ikke kun Kina, som besidder amerikansk statsgæld, men andre nationer og millioner af borgere, der har modtaget nærmest nul rente på disse obligationer i det sidste årti,

ville ligeledes have mulighed for at investere i en nationalbank.

Mens Trumps regering nærmer sig en "episk aftale" (som Trump kalder det) med Kina, balancerer forbindelserne med Rusland på et knivsæg. På trods af at det mislykkede britiske kupforsøg mod præsidenten, som han selv har identificeret som en britisk operation for at sabotere hans hensigt om at etablere venskabsrelationer med Rusland og præsident Putin, har Trump endnu ikke udnyttet situationen til at komme til at tale med Putin, bevæge sig i retning af forsoning, bryde gennem de neokonservatives afspærringer omkring ham, selvom han fortsat insisterer på, at et positivt forhold til Rusland "er en god ting, ikke en dårlig ting".

I mellemtiden gør trioen Bolton, Pompeo og Pence hvad som helst for at fremprovokere en konfrontation med både Rusland og Kina over situationerne i Venezuela og Iran, hvilke begge kan føre til en ødelæggende krig, hvis de ikke dæmpes. Forsøget i tirsdags og onsdags (1. majdagen) på at vælte regeringen i Venezuela, er hidtil mislykkedes, da militæret forbliver loyalt overfor regeringen. Irans udenrigsminister Mohammad Javad Zarif blev interviewet af Fox News i søndags, hvor han blev spurgt, om han troede, at USA havde til hensigt at gennemtvinge et regeringsskifte af Irans regering. "Jeg tror ikke, at præsident Trump vil gøre det," svarede han. "Jeg tror, at præsident Trump stillede op på et kampagneløfte om ikke at bringe USA i krig igen." Men, fortsatte han, der er et "Team B", deriblandt John Bolton, som pressede Trump ind i en regimeskiftepolitik og endog krig.

En fjernelse af skyggerne fra fupnummeret med den britiske Russiagate er endnu ikke fuldt ud gennemført, så længe Mueller lyver om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis computere forbliver den officielle sandhed. Ligesom LaRouchePAC afslørede anklagen om "hemmelige aftaler" mellem Rusland og Trump-kampagnen for at være intet andet end en MI6-løgn, så må vi også afsløre og ødelægge løggen om hacking, ved at benytte

modet fra den tidligere tekniske direktør, Bill Binney, til at afsløre sandheden. Baltimore Sun offentliggjorde i dag et langt brev fra en LaRouchePAC-arrangør om denne løgn, og opfordrede Kongressen til at få Binney til at vidne for at fremlægge sit bevis. Faren er stor, men det er potentialet for det nye paradigme også. Hvis præsident Trump reagerer på opfordringen til at frifinde Lyndon LaRouche, ville det Britiske Imperium og de neokonservative gå amok, men hele det smukke udvalg af LaRouches ideer ville pludselig være nærværende for verdens borgere, og det nye paradigme ville helt sikkert følge efter.

Forhandlingerne mellem USA og Kina om handelsaftaler genoptages i Beijing; vil en strategisk aftale om Bæltet og Vejen følge efter?

Den 30. april (EIRNS) – Efter afslutningen af det enormt succesfulde 2. Bælte- og Vejforum, er Beijing i dag stedet for den næste runde af amerikansk-kinesiske forhandlinger, hvilket kunne føre til et topmøde imellem Trump og Xi i Washington DC i nær fremtid. Selv om emnet for forhandlingerne nominelt er en handelsaftale mellem de to lande, er det egentlige underliggende emne spørgsmålet om hvorvidt USA kommer med ombord i den globalt definerende proces med Bælte- og Vejinitiativet. Briterne er synligt nervøse for at dette kunne

finde sted, til trods for det lave niveau af den amerikanske repræsentation på selve forummet.

Problemet, som briterne står overfor, er ikke kun, at de fleste nationer i verden stort set skifter centret for deres opmærksomhed til Bælte- og Vejinitiativet. Den virkelig skærpene faktor er, set fra deres synspunkt, at præsident Donald Trump hamrer løs på den britiske (ikke russiske) rolle i det mislykkede statskup imod ham, og igen truer med at frigive alle de hemmeligstemplede dokumenter i sagen. De forstår, at præsident Trump fuldt ud er i stand til at begrave det særlige forhold ('special relationship') med Storbritannien og i stedet skifte over til en fungerende alliance med Kina, Rusland og andre nationer, en alliance med fokus på hurtig økonomisk vækst og en ny sikkerhedsarkitektur.

Med alt at tabe står briterne bag en bølge af rabiat anti-kinesisk propaganda, i denne uge præget af en opfordring til at gribe til våben fra Kiron Skinner, direktør for politisk planlægning ved udenrigsministeriet. Og den samme britiske hånd er bag de fornyede krigs- og irregulære krigsforanstaltninger (terrorisme), fra Venezuela til Taiwan-strædet, til amerikansk indenrigsterrorisme.

Den amerikanske finansminister Steven Mnuchin, som er i Beijing for handelsforhandlingerne sammen med handelsrepræsentant Robert Lighthizer, fortalte til Fox Business den 29. april: "Der er stadig nogle vigtige spørgsmål. Vi har stadig mere arbejde at gøre. Hvis vi kommer til en færdig aftale, vil den have reelle bestemmelser omkring håndhævelse," og tilføjede at disse bestemmelser er "tæt på at være færdige" og kun har brug for "en smule finjustering." Efter forhandlingerne i Beijing vil den kinesiske hovedforhandler, vicepræsident Liu He, komme til Washington, DC den 8. maj for opfølgende samtaler.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag det der står på spil med følgende ord: "Det epokegørende spørgsmål er i virkeligheden:

Vil vi være i stand til at flytte civilisationen til et nyt paradigme, hvor geopolitikken stopper, hvor vi finder en måde at samarbejde om menneskets fælles mål, og har den form for global rekonstruktion af verdensøkonomien, som Lyndon LaRouche viede hele sit liv til? Dette følger tydeligvis med den form for revolutionære gennembrud i videnskab og kultur, som LaRouche var ansvarlig for. Alt dette er inden for rækkevidde, men det kræver – og dette understreges – at det Britiske Imperium bliver besejret, og at USA bliver bragt på en kurs for at tilslutte sig den nye dynamik i den Nye Silkevej, som virkelig er et synonym for dette nye sæt af internationale forbindelser.

“Det er i virkeligheden, hvad kampen for Lyndon LaRouches frifindelse handler om. Derfor er det den vej, der mest direkte fører til skabelsen af et nyt paradigme.”